ګیله مني سترګي

شاعر

دلاور پردېس

۱۳۸۸ لمریز

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ســاتلي يــې پــه غرونــو کــې مرغــان پــه خپــل قــدرت
خــالق دی ودان کــړی ټــول جهــان پــه خپــل قــدرت

لـــويي ورســـره ښـــه ده رحمېـــدلی پـــر هـــر چـــا دی
راپورتــه چــې يــې لمــر کــی پــر اسمان پــه خپــل قــدرت

د خـــوار بنـــده پـــر ژبـــه لا راغلـــی شـــکر نـــه دی
ژونــد ډېــر ورتــه اســان کــی پــاک سبحان پــه خپــل قــدرت

لــه چــا څخــه دُنيــا واخلــي څــوک واخلــي لــه دُنيــا نــه
څـــوک ورولـــي مـــزار تـــه د جانـــان پـــه خپـــل قـــدرت

دا ژونـــد هـــم مـــوږ پـــه خپلـــه خوښـــه نـــه تېـــروو دلتـــه
پـــر مځکـــه بانـــدې هـــم نـــه يـــو روان پـــه خپـــل قـــدرت

را اوروي د شـــنه اســـمان لـــه خـــوا نـــه کلـــه کلـــه
پـــر مـــوږ د رحمتونـــو ډک بـــاران پـــه خپـــل قـــدرت

اُميـــد لـــرم پـــردېس چـــې د منـــزل خـــوا تـــه روان وي
کـــړي خـــدای بـــه زکنـــدن ورتـــه اســـان پـــه خپـــل قـــدرت

۱۳۸۲\۱\۱۰

نعت شریف

ای نسیمه د ورتلو سته اُمیدونه زما
د نبي (ص) روضې ته یو سه سلامونه زما

محترم ته مې اواز د سلګو و رسوه
نصیب رانه کړل په لاس کې سره ګلونه زما

ورته وایه مسلمان دی مسلمان قتلوي
مونږ څه وکړو ګرانه وا وره فریادونه زما

چي پوره مي ستا روضې ته سي ارمان د ورتلو
نور دي خاوري پر دُنیا سي ارمانو نه زما

خوار پردېس دي په محشر شفاعت غواړمه
د دې سترګي ژوندون ورکړه احوالونه زما

۱۳۸۵\۱۰\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

موري چې زړګی دي ازار نه کړمه
خپل ژوندون به هیڅکله خوار نه کړمه

ستا دُعا دي ما ته سې ډیوه د لاس
بې له دې رڼا تلل په لار نه کړمه

تا ته به په کومه ژبه مور وایم
سر چې ستا له میني نه جار نه کړمه

ځان ته به هیڅ حق د ژوندون ور نه کړم
شپې چې دي خدمت کې سهار نه کړمه

ټوله ورځ که سر په زنګون کښېنمه
موري ستا حقونه به شمار نه کړمه

ستا خبري ټولي نیکمرغي ګڼم
ځکه خو پردېس تري انکار نه کړمه

١٣٨٤\٥\١٧

د مور د نړیوالي ورځي په مناسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتون

هغه ښایسته او نازولی اشنا
زما په غم کي زوریدلی اشنا

چي د بېلتون شېبه مو منځ کي راغله
په چیغو چیغو ژړېدلی اشنا

په دې خاطر چي ما له اوره خلاص کړي
پر د ښتو غرونو ګرځېدلی اشنا

ځکه دُنیا سوه د غمونو ډکه
چي پکښې نسته زما ښکلی اشنا

د پردېس زړه ته به قرار رانه سي
چي سو تنها ورڅخه تللی اشنا

۱۳۸۲\۵\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

د زړګـــي وينـــي رانـــه خـــوري د انتظـــار شـــېبې دي
زمـــا اشـــنا کلـــه راځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

د يـــار لپـــاره چـــي ســـهار مـــي لـــه بـــاغچې راوړی
لاس کـــي مـــي ګـــل مـــړا وی کـــوي د انتظـــار شـــېبې دي

خـــوږه خـــوږه خنـــدا بـــه ســـتا مـــي کلـــه وځـــي لـــه زړه
ترخـــه ترخـــه ســـوه زنـــدګي د انتظـــار شـــېبې دي

شـــپه تـــر ســـبا ويښ يمـــه ســـتوري د اســـمان حســـابم
فکـــر مـــي ســـتا کـــوڅې تـــه ځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

کلـــي کـــي اوســـه نـــه رقيـــب ســـته نـــه غمـــاز نـــه بېلتـــون
پردېســـــه دا دي آخيـــــري د انتظـــــار شـــــېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اظهار

راسه اشنا زړه مي پر انګار د میني وګوره
ډېر لري ثواب لرې ورته لار د میني وګوره

تا به د جانان لاسونه ځان ته پرېښوولای نه
ای ځیري ګریوانه انتظار د میني وګوره

ما دي صرف ښکل کړي دي په شونډو د قدم خاوري
ولاړ سه تر ما بل څوک تا بعدار د میني وګوره

زه کوم قسم چي یو ساعت رانه هیرېږې نه
لري رانه مه ګرځه آزار د میني وګوره

ښکلې پام د عشق پر لمن تور داغونه مه ایږده
هغه نړیدلی غر یادګار د میني وګوره

نور پردېس د قطر او دُبۍ خوبونه نه ویني
دلته په ځنځیر سو ګرفتار د میني وګوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار کلی

هـــــر مـــــازدیګر یـــــې د دیـــــدار پـــــه نـــــوم دی
خلکـــــو دا کلـــــی مـــــي د یـــــار پـــــه نـــــوم دی

ځکـــــه بـــــې واره پـــــر تنـــــدي اوریـــــدل
کـــــانړي یـــــې هـــــر یـــــو د سنګســـــار پـــــه نـــــوم دی

د بېـــــر لـــــوني ورڅخـــــه ســـــر ټکـــــوي
مینـــــه کـــــې خونـــــد د انتظـــــار پـــــه نـــــوم دی

زړګیـــــه شـــــپه او ورځ کـــــه نـــــه پیژنـــــې
زلفـــــي یـــــې شـــــپه مـــــخ د ســـــهار پـــــه نـــــوم دی

ورتـــــه کتـــــی نـــــه ســـــم لیمـــــې مـــــې ســـــوځي
او ریـــــې بـــــل کـــــړی د ســـــینګار پـــــه نـــــوم دی

د ژونـــــد ســـــاعت د خـــــو شـــــحالۍ ملګـــــری
دیـــــار پـــــر شـــــونډو د اقـــــرار پـــــه نـــــوم دی

پردېســـــه ځکـــــه درتـــــه بیـــــا راغلمـــــه
ښـــــکلی موســـــم د نـــــو بهـــــار پـــــه نـــــوم دی

۱۳۸۵/۴/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګار

زه يې ديدن ته وم راغلى د مودو نه وروسته
جانان مې داسي راته وويل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مې باچاهي اوس د ارمان چليږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُميدو نه وروسته

زما ګناه نه ده اى خلکو ملامت نه يمه
ګلاب د هر سړي خوښيږي د خوشبو نه وروسته

وخته چي شومره دي زموږ په زړونو لوبي وکړې
خو بيا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزۍ ته ټيټ سو څه پروا کړي
د کبر جام لري ارمان نسکوريدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوى رنګ پيدا کى
چي دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

۱۳۸۲\۳\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

د لاس دي نښې څو ګلونه ګلابي راغلي
د سترګو اوښکي ورته زما په هر کلي راغلي

کوګل زندان زړه بنديوان سو د عمرونو پکښې
اوس دي يادونه ملاقات ته د بندي راغلي

ګلونه ماته د خپل ځان صفت په وار وار کوي
ښکاري چي ستا د ښکلو شونډو په سيالي راغلي

په ګلورين قلم مي ستا ښکلی تصوير جوړ کړی
ګوره خولې د رقيبانو پر تندي راغلي

په دې ناترسه مرور وخت کي يې وکړه وفا
ستا سلامونه ای اشنا په خوشحالي راغلي

الله دي را وله د ګل په شان ښايسته جانانه
ستا په راتلو مي د زړه بڼ ته پسرلي راغلي

راسه په غټو غټو سترګو يې نن وکه ديدن
پردېس ته سپين کفن وروستی جوړه کالي راغلي

١٣٨۴\٦\١١

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی

زړه مـــي پوهيـــدلی د جانـــان خبـــري نـــه غـــواړي
بـــس دی بـــس دی نـــوري د ارمـــان خبـــري نـــه غـــواړي

ګـــل چـــي د بهـــار مـــو ســـم کـــي پـــانـي پـــانـي ولـــو بږي
هغـــه د بلبـــل او د بـــاغوان خبـــري نـــه غـــواړي

زړه خـــو مـــي د يـــار د ډېـــرو وعـــدو اوس صـــبر کـــړی دی
ســـترګي هـــم د اوښـــکو د بـــاران خبـــري نـــه غـــواړي

زه د ســـر نـــه تيـــروم کـــه اشـــنا مـــي وفـــا کـــړي وای
چـــا ويـــل چـــي پـــردېس بـــه د تـــاوان خبـــري نـــه غـــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبرجن

قدر يې د حُسن راسره دی ډېر
نه کوي خبري بيګانه دی ډېر

هري خوا ته ځي خو رخصت نه غواړي
نه هيرېږي خلکو ښايسته دی ډېر

سختي شپې د غم تيروي ما باندي
خاندي او خوشحال له ژوندانه دی ډېر

زما ورته په خوله کې زاری ختمي سوې
بيا هم د رقيب ظالم په حوله دی ډېر

خدايه د خزان ثخه يې و ساتې
رنګ يې د ګلاب ثخه کم نه دی ډېر

کوم قاضي ته وړاندي کړمه دا دعوه
زړه يې رانه وړی سخت په زړه دی ډېر

غم دی چې پردېس يې زنګولی دی
ولې خلک وايي چې نشه دی ډېر

۱۳۸۵\۴\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی اشنا

زړګيـــــه نــــور اشـــــنا مونــــــدلای نــــه ســـــې
راغــــی بېلتـــــون تــــرې خلاصـــــيدلای نــــه ســـــې

د ديــــــــدنونو وروســــــــته ورک ســــــو جانــــــــان
د ژړا وروســــــــته يـــــې هيــــــرولای نــــه ســـــې

زړګيـــــه قــــــدر دي ســــــو کـــــم تــــــر اغـــــزي
د ګـــــل پـــــه ځنــــګ کـــي دريـــــدلای نــــه ســـــې

بــــــس دی خوبونــــــو کـــــي مــــــي مـــــه زو روه
يـــــاره پــــــه ويښـــــه چـــــي راتلـــــلای نــــه ســـــې

د زړه محـــــــــل کـــــــــي دي عــــــــزت ليـــــــدلی
د اشـــــــنا غمــــــه ســـــتنيدلای نــــه ســـــې

زه بـــــه دي هيـــــر نـــــه کـــــړم پـــــه ټولـــــه ژونـــــد کي
دا تــــــه مـــــــي ولــــــي يـــــادولای نــــه ســـــې

پردېســـــه مځکـــــه بانـــــــدي کښېـــــــږده قلـــــم
تصـــــوير د ښــــکلي جـــــوړولای نــــه ســـــې

۱۳۸۴\۸\۳۰

انتظار

ما درته فرش کړلې جانانه په ګلونو لاري
راسه خوشحاله یې کړه په خپلو قدمونو لاري

چې د راتلو زیری دي وسو هک حیران سومه زه
ورو ورو منزل ته رسېدې د ارمانو نو لاري

ما چې زړګی درکی او تا پرې سرې لمبې بلې کړې
مینه کې ببلې سوې د سوال او ځوابو نو لاري

خو بیا مې هم نه سي باور چې تا به وګټمه
زه د فرهاد غوندې که وباسم تر غرونو لاري

ژوند ته مې نه پرېږدې زما لیونی فکر وایې
راځه پرې څو مره ښایستې دې دیادو نو لاري

ستا صداقت به لکه غر سي ترېنه لري پاته
مخ ځني اړوي پردېسه د وختونو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه

د دې دُنيـــا هغـــه ســـړی مـــي ســـړي څُـــور ګڼلـــی
چـــي مينـــه نـــه پيژنـــي زړه بانـــدي مـــي تـــو ر ګڼلـــی

دا ســـتا پـــه ســـر کـــه دار تـــه پورتـــه ســـم پـــروا نـــه لـــرم
يـــو افتخـــار دی يـــاره تـــا ولـــي پېغـــور ګڼلـــی

چـــا کـــړل اوبـــه د ورور پـــه وينـــو د وطـــن فصـــلونه
چـــا د زړه بـــڼ د محبـــت پـــه نـــوم سمســـور ګڼلـــی

تـــل د ګـــلاب پـــه شـــان ښايســـت او خـــو شـــبوئي بـــه لـــري
چـــي خـــړي خـــاوري چـــا د ځـــان لپـــاره کـــور ګڼلـــی

حـــالاتو ورکـــړل پرهرونـــه د پـــرد ېس زړګـــي تـــه
بـــس يـــوه مينـــه مـــي پـــر هـــر لـــره ټکـــور ګڼلـــی

۱۳۸۴\۱۰\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه

چښلي مي د خاورو په جامونو کي اوبه
خوښېږي مي په ټولو نعمتونو کي اوبه

تا ونيولم له لاسه زه پر حال د ډوبېدو وم
تعبير يې راکه وينم په خوبونو کي او به

جوره به د جانان سره کړم لاس په دُعا پورته
هلمنده تل دي غوا ړمه سيندونو کي اوبه

د تورو زلفو سيوري کي دي مخ داسي معلوم سو
کټ مټ لکه په تورو غرونو کي اوبه

بېلتون غماز هجران رقيب هيڅ نه راته ښکارېږي
زړګی مي سو د يار په ستمونو کي اوبه

اشنا د هجر شپو کي ديدن راوړی تر پرديسه
قسمت راته پيدا کړې په اورونو کي اوبه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي

راغی اختر د خوشحالو سره
ورک سو خفګان د اسویلو سره

هر کله راسې د خوښی اختره
جانان راځي ستا په راتللو سره

چي همېشه وي په اختر کي دېدن
او سېږم تل د اُمیدو سره

جانانه راسه زموږ وران کلي ته
د سرو ګلونو او غنچو سره

چي د اختر په سهار یار ووینم
زړګی مي وړي تش په کتو سره

ما ستا پر سر تړوله خپلوان پردي کړه
ته کوې مینه د پردو سره

د پردېس مینه دي په زړه کي نسته
ځکه نه وینو په کلو سره

۱۳۸۴\۱۱\۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ راز

زما جانان څومره اثر د سترګو تور کي ساتي
زما غوندي يار بې هر يو غم د زړه په کور کي ساتي

دا د حالاتو پېرزوينه ده چي داسي کوي
ګلونه ټول خاموش او سيږي بلبل شور کي ساتي

پوه سو مه ښکلې مخ ته ستا کتل ګناه نه لري
ړندې مي سترګي سه نظر چي په بل لور کي ساتي

بل چا ته سر نه ټيټوم د هغه خداى بنده يم
چي يوسف ساتي په کوهي کي خليل اور کي ساتي

د عشق ژوندون د عشق جنون د عشق قانون مي خوښ دى
څوک په خندا پورته کړي دار ته څوک پېغور کي ساتي

تا به ويل پردېسه زه درسره مينه لرم
دغه يو ياد دى چي يادونه دي په زور کي ساتي

١٣٨٥w٥w٢١

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا

کلــه وي زيــات او کلــه کــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي
پــو هيږم نــه چــي د چــا غــم دی مــا قــرار نــه پرېــږي

ډېــر وفــادار دی رســوي بــه مــي تــر قبــره پــوري
زمــا د عمــر ســره ســم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

د زخمــي زړه پــه پرهرونــو کي مــي څــه لټــوي
شــيندي پــرې مالګــه کــه ملهــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

زه خــو پښــتون يــم د ميلمــه غــم درنــاوي کومــه
افســوس چــي ده کــړی قســم دی مــا قــرار نــه پرېــږي دي

نــن مــي پــه خيــال کــي تصــوير وليــد ومــي نــه پيژنــدی
ويــل د پــردېس څنګــه قلــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

۱۳۸۵\۴\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

زارۍ

نــــه عـــذاب نـــه بُتخـــانې زمـــا پـــه کـــار دي
نــــه شـــراب نـــه پیمـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

نــــه مــــي خـــوښ دی انتظـــار ســـتا د راتللـــو
نــــه ربـــاب نـــه تـــرا نـــې زمـــا پـــه کـــا ر دي

مـــخ پـــټ نـــه کـــړې هســـي نـــه چـــي لیـــونی ســـم
نــــه نقـــاب نـــه زولنـــې زمـــا پـــه کـــار دي

مـــا پـــه مینـــه درتـــه راوړی خـــو تـــا وویـــل
نــــه ګـــلاب نـــه ننبـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

زه دي ښـــکلو اننګـــو کـــي نـــور ثـــه ویـــنم
نــــه کتـــاب نـــه افســـانې زمـــا پـــه کـــار دي

پـــردېس ځـــای غواړمـــه ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي
نــــه ځـــواب نـــه بهـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

۱۳۸۵\۹\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني کتل

يـــا ره زمـــا ســـره دي ســـترګي ښـــه پخـــه دښـــمني غـــواړي
راتـــه کـــړي د مـــرګ ګوابـــونه رانـــه ژونـــد ارمـــاني غـــواړي

نـــوی زخـــم مـــي پـــرزړه دی خـــو عـــلاج يـــې ډېـــر اســـان دی
چـــي پـــه شـــونډو کـــي مســـکی ســـې ســـتا کتـــل پخـــواني غـــواړي

يـــو دي يـــا د دی بـــل دي غـــم دی چـــي لاس نـــه راځخـــه اخلـــي
يـــو ارمـــان راتـــه پرېـــږدي او بـــل مـــي ښـــکلې ځـــواني غـــواړي

خوشـــحالي او خنـــدا ولاړه اوښـــکي راغلـــې تـــر ګريوانـــه
زړه لا اوس هـــم راتـــه وايـــي محبـــت پريشـــاني غـــواړي

مـــوږ د مينـــي ليـــوني يـــو د رواج ځنځيـــر مـــو خـــوښ دی
همېشـــه پـــه هـــر قـــانون کـــي زولنـــې ليـــوني غـــواړي

پـــردېس ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي اوســـيدل غـــواړي ټـــول عمـــر
نـــه دي ورېی د ډوډی دی نـــه هـــم ســـتا مهمـــاني غـــواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳
۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

تـــــه راکـــــوې د خنديـــــدلو اجــــازه اختــــره ؟
درتـــــه معلومــــه ده د غـــم مـــــي انـــدازه اختــــره ؟

پـــه چـــا دي ښـــکل کړلـــې د چـــا د قـــدمونو خــاوري
پـــــه چــــا د يــــار د کـــور ځنځيـــر او دروازه اختــــره

زمــــا ژونـــدون دی ازلــــي د اندېښـــنو ملګـــرى
رانـــه خفـــه نـــه ســـې ســـپيڅلې پـــاکيزه اختـــره

هغــه کوڅــه زمـــوږ د کلـــي نـــن هـــم تـــا نـــه وينـــي
پـــرون خپـــره پکښـــې د مـــرګ وه اوازه اختـــره

پـــه ســـترګو ســترګو کـــي مئينـــو کـــړې خبـــري شـــروع
مـــا او تـــا هـــم ســـوو ســـره پـــوه پـــه رمـــازه اختـــره

تـــه خـــو يـــوازي راغلـــې نـــه ښـــکاري جانـــان درســـره
لا مـــي زخمونـــه د زړګـــي ســـو لـــه تـــازه اختـــره

پـــردېس پـــه مـــړ ســـي کـــه بـــه مـــوږ ســـي پـــه وصـــال د اشـــنا
پـــه خـــو ب يـــې وليـــدل روانـــه جنـــازه اختـــره

۱۳۸۵

لوى اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند ېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايي کې چي يو کال تير ېږي
د سترګو رپ کي ساعتونه د وصال تير ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان دا سي په خيال تير ېږي

زړګيه ما درته ويل چي بې وفا دی اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تير ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چي په کنډو کنډو وطن کي مي شمال تير ېږي

يم ليونی په لار کي ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تير ېږي

د پردېس يار په يارانه کي نوی نا زګډوي
چي کله راسي مخ ته و نيسي دستمال تير ېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

میني دي دومره کړم مجبور درځمه
نن به دي کلي ته ضرور درځمه

ستا د ښو غشو ښکاره کړه مینه
د خپل زړګي په وینو سور درځمه

څوک چې وي روغ کړي د رنځور پوښتنه
زه دي پوښتني ته رنځور درځمه

که دي د سترګو جنګ کې سر هم وخورم
یمه پښتون لکه تربور درځمه

ما ویل د حُسن تا بعدار به نه سم
خاوري ایرې مې سو غرور درځمه

بس دی نور غیږ د پخلاینې راکه
اشنا دا یو سوال که منظور درځمه

پردېس که مړ سوم د اشنا د لاسه
مرګه ستا نوم به کړم مشهور درځمه

۱۳۸۴\۱۱\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

بګړۍ

وخت چې زموږ د بګړۍ ولونو ته کاږه کتلي
موږ همېشه داسې وختونو ته کاږه کتلي

افغانان هيڅ د غلامۍ ژوند قبلولای نه سي
زموږ لاسونو ځنځيرونو ته کاږه کتلي

ای د خزان استازې مه کوه ارمان به وکې
ولې دې دې ښايسته ګلونو ته کاږه کتلې

که درته يا د وې ټول جهان کې به وه دا خبره
چې ميوندۍ پردو فوځونو ته کاږه کتلي

د سترګو کښل يې ناروا کار نه دی مه يې پرېږدئ
چا چې د دغه وطن غرونو ته کاږه کتلي

د کرکې ډک زړه ته دې وايه پردېس داسې نه دی
تا يې سپېڅلو ارمانو نو ته کاږه کتلي

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګُمان

تـه چـي راځـې مـا بـه وي خپلـه يـاره ځـان وژلـى
خلـک بـه وايـي دى غمونـو د هجـران وژلـى

زمـا بـاور د ډېـر کوښښ وروسـته ناکـام وختـى
احسـاس د مينـي مـي پـه زړه کـي سـتا ګُمـان وژلـى

زمـوږ او خنـدا تـرمنځ بيـا ځـومره فاصـلې پيـدا سـوې
بيـا د پرديـو جنـګ زمـوږ د کلـي ځـوان وژلـى

د ليلـى غمـه د مجنـون د مـرګ دعـوه مـه کـوه
هغـه د دوو سـترګو د بيـا ليـدو ارمـان وژلـى

د ګـل پـر شـونډو مـي خنـدا سـمه ليـدلې نـه وه
پردېسـه اوس چـي ورتـه ګورمـه خـزان وژلـى

۱۳۸۲\۱۰\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردېس

رنــــــګ تـــــه يـــــې وګـــــوره لکـــــه مـــــړی دی
کـــــوم بـــــې رحمـــــه زړه ورخخـــــه وړی دی

وخـــت کـــې د وصـــال ګونـــګ ســـي هـــيڅ نـــه وايـــي
يـــــار يـــــې څـــــه جـــــا دو وربانـــــدي کـــــړی دی

خـــود بـــه وي تـــر هـــر چـــا زور يـــدلی ډېـــر
دا د مينـــــــه نـــــاک جهـــــان وګـــــړی دی

لاره يـــــې يـــــوه زړه تـــــه پيـــــدا نـــــه کـــــړه
ځکـــــه خـــــو ســـــکون نـــــه لـــــري ســـــتړی دی

خلکـــو نـــور تـــر مينـــي کـــړئ قربـــان پـــرديس
دغـــــــه ده چـــــــا ړه او دغـــــــه پـــــــړی دی

۱۳۸۲\۱۲\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

هـــم مـــي زړه هـــم مـــي ځيګـــر دی هـــم مـــي ځـــان دی
هـــم ښايســـته دی هـــم دلبـــر دی هـــم جانـــان دی

هـــم حيـــا کـــړي هـــم وفـــا کـــړي هـــم خنـــدا کـــړي
هـــم ميلمـــه هـــم معتبـــر دی هـــم ميـــز بـــان دی

هـــم پـــوهيږي هـــم بلېـــږي هـــم زو رېـــږي
هـــم غوصـــه هـــم مـــرور دی هـــم پښـــيمان دی

هـــم ســـکون دی هـــم ژونـــدون دی هـــم بېلتـــون دی
هـــم چينـــه هـــم مـــازديګر دی هـــم ارمـــان دی

هـــم حسِـــين دی هـــم شـــيرين دی هـــم غمګـــين دی
هـــم ليمَـــه هـــم مـــي نظـــر دی هـــم نـــا دان دی

هـــم بـــې يـــار هـــم نـــا قـــرار هـــم انتظـــار يـــم
هـــم ســـاده هـــم نـــا خبـــر دی هـــم حيـــران دی

هـــم ســـفر دی هـــم خطـــر هـــم دلاور دی
هـــم ځپـــه هـــم ســـمندر دی هـــم طوفـــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه

څــومره زور دي يــاره تــورو ســترګو او بڼــو کــي دی
ژونـد مــي نــه پــوهېږي چــي پــه کومــو مرحلــو کــي دی

تــا د خدايــه غــواړم خــو لــه تــا نــه هــيڅ شــی نــه غــواړم
داســي يــو عــادت خــو همېشــه پــه ليونــو کــي دی

وچــي د موســم شــوندي دي نــه کــوي خنــدا راتــه
ګــل مــي د ارمــان رانــه ورک ســوی پــه اغــزو کــي دی

اوس يــې د جفــا پــه کــاروانو نــو کــي را ولېــږه
هغــه زړه چــي وړی دي د ســترګو پــه لاســو کــي دی

دا څــوک درتــه وايــې چــي پــردېس د يــاده و ايســتې
هـر ځـای کي چي اوسم ستا تصوير مي پـه ليمو کي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیب

پـــر زړه مـــي هـــر يـــو غـــم مئـــين دی چاتـــه څـــه ووايـــم
زمـــا جانـــا ن زمـــا دُښـــمن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

د ژونـــد خـــوږو کـــي مـــي ترخـــه ګـــډوي څـــو ک دی هغـــه؟
زړه مـــي پـــر تـــا بانـــدي شـــک مـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

يـــا ر چـــي روان ســـو زمـــا ژبـــه هـــم ســـلګو بنـــده کـــړه
اوس يـــې خـــالي ځـــای د ديـــدن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

مينـــي ادرس د خوشـــحالۍ دي وو غلـــط راکـــړی
د غـــم کوڅـــه د غـــم وطـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

پـــردېس زړګـــي تـــه مـــي راغلـــی د ســـندرو کـــاروان
د اشـــنا خـــط راغلـــی نـــن دی چاتـــه څـــه و وايـــم

۱۳۸۲\۲\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

د صبر په زندان کې ځنځیرونه ماتوم
د مینې په زور ځینې رواجونه ماتوم

که شونډو دې په تلو کې د راتلو وعدې کولې
خو سترګو دې ویله چې لفظونه ماتوم

ګل نه شکومه دومره دې نیت ولې پر ما بد دی
اغزیه یوه ورځ به دې لاسونه ماتوم

کمزوری مې ونه ګڼې د مینې په دُنیا کې
چې ستا خوشحالیدو ته قسمونه ماتوم

د زړه د اُمید لاس کې زما دغه شراب نه دي
پردېس یې ځکه نه چېښم جامونه ماتوم

۱۳۸۵\۱۰\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله مني سترګي

پرېـــږده چـــي زړه مـــي ســـي د زور څخـــه خبـــر د ســـترګو
چـــي ســـتا د ســـترګو نـــه مـــي نـــه اوړي نظـــر د ســـترګو

کـــه د هجـــران د شـــپو نـــه ځـــان ســـاتې او غـــم نـــه غـــواړئ
خلکـــو ونـــه کـــړئ ننـــداره پـــه مـــا زدیګـــر د ســـترګو

یـــو شـــېبه مـــي ســـتا تصـــویر د ســـترګو ونـــه ایســـتی
لایـــي ګُمـــان دی لا دي ونـــه ســـو بـــاور د ســـترګو

ژبـــه ګـــونګې زړه وارخطـــا کـــړي ورکـــړي رنـــګ تـــه تغیـــر
مـــنم مـــنم مـــنم مـــنم هنـــر د ســـترګو

غـــرق ســـو تبـــاه ســـو د خپـــل ټولـــو ارمـــانو نـــو ســـره
پـــردېس لاهـــو کـــی پـــه څپـــو کـــي ســـمندر د ســـترګو

۱۳۸۲\۳\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُهلت

بېلتونــه یــار مـــي راپرېـــږدې کـــه دي لا وس پاتـــه دی
راځـــه راځـــه د ارمـــانو نـــو مـــي هـــوس پاتـــه دی

چـي بيـا مـو کلـي تـه راځـې ځـان سـره مـرګ راولــه
اوس خـو ژونـدی يـم پـه وجـود کـي مـي نفـس پاتـه دی

تـا پـر هـر کـور بانـدي وېشـلي دي ويرجنـي سـاندي
ځکـه مـي ګـران وطـن تـر ټـولي دُنيـا پـس پاتـه دی

چـي نـه دي و ژړوی نـه دي ځنـي هيـر کـی اشـنا
پـه دې دُنيـا کـي لا زمـا غونـدي يـو کـس پاتـه دی

بلـه رنګينـه شـپه بـه خدايـه پـر مـا کلـه راځـي
د پـردېس يـار سـره خوبونـو کـي مجلـس پاتـه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

عبث دي ياره پر سرو شونډو بهانه پيدا کړه
مه راځه خير دی ما د صبر خزانه پيدا کړه

پروا مي نسته که په مينه کي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بيګانه پيدا کړه

دا به وي ستا د هيريدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه بېلتانه پيدا کړه

ما ملامت و ګڼه هلته بې وفا دلبره
که خپل ټټکی کي دي سپيڅلي نښانه پيدا کړه

د ناز څپيړه دي پر مخ ورکړه چي تلي پردېسه
د اشنا اوښکو ولي لار د ګريوانه پيدا کړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ما زديګر

داسي خوند کوي جانانه د خپل کلي په کوڅو کي
لکه باغ کي چي ګلاب وي لکه مالګه په خوړو کي

دا د هوا و نه ځواب دي خوږ او تريخ سره ګډ بېږي
لکه مينه کي دردونه لکه ژوند ستا په وعدو کي

د ګمان لار مي کړه بنده د هر چا نه مي راپټ کړي
لکه راز د زړه په کور کي لکه اوښکه په ليمو کي

ياراني مي ډېر مشهور کړي تا چي هير کړم تاواني سوي
لکه شمع بليدلي لکه سيوری سوي تيارو کي

د پردېس د شعر بيتونو زما نوم داسي ساتلی
لکه ونه په اوبو کي لکه زر په خزانو کي

۱۳۸۲\۴\۲۲

دُعا

موږ څه ګناه کړې ده خلک مو په څه بېلوي
ډېر ظالمان سته په دُنیا کې ځان او زړه بېلوي

د زهرو ډکې هغه خولې کړې ای د زړو مالکه
په څو نومونو یو د بله پښتانه بېلوي

زموږ د اوښکو شبنمونو تې نیولې لاري
رنګ د ګلونو نه بد رنګه زمانه بېلوي

زړګی مې خوري داځل خو ټولو اتفاق کړی دی
تر خپله وسه هر یو غم ځنې ټوټه بېلوي

چا د اختر او د نکریزو تر منځ ویر کښېښوی
څوک د ژړې ماز دیګري نه ننداره بېلوي

پردېس به څوک د لیونیو د قطاره باسي
چې خپل لاسونه یې تنهۍ د ګریوانه بېلوي

۱۳۸۲\۴\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه

ارمـــان يمــه ليږلـــي مـــي منـــزل تـــه ســـلامونه
ســـتا مـــخ تـــه ســـلامونه ســـتا کاکـــل تـــه ســـلامونه

پـــر هـــر مـــي د زړګـــي چـــي جوړيـــدو تـــه نـــږدې ســـوی
دردونـــو يـــې ويلـــي دي درمـــل تـــه ســـلامونه

نســـيمه کـــه يـــې وړې نـــو د وږمـــو ســـره يـــې مـــل کـــه
د يـــار د قـــدم خـــاورو د يـــار پـــل تـــه ســـلامونه

د اوښـــکو قلمونـــه مـــي د مـــخ پـــر زړه پاڼـــه
اغزيـــو تـــه ګيلـــه ليکـــي او ګـــل تـــه ســـلامونه

بـــې مينـــي ژونـــد نيمګـــړی دی خـــو داســـي مينـــه هـــم نـــه
روان چـــي پکښـــې نـــه وي يـــو اوبـــل تـــه ســـلامونه

چـــي ســـتا د لـــوري راغلـــه نـــو خـــوارږه بـــه ولـــي نـــه وي
ســـپارلي مـــي پردېســـه د زړه تـــل تـــه ســـلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالي

لکــه پـــه زړه د یـــو مئـــین چـــي بېلتـــون لـــوبي وکـــړي
ملګـــرو داســـي مـــي جګـــړې پـــه ژونـــدون لـــوبي وکـــړي

نـــن یـــې کورونـــو تـــه تـــوتې د وجـــود ورســـیدي
دلتـــه د کلـــي ماشـــومانو پـــرون لـــوبي وکـــړي

د پـــر مختـــګ ارمـــان مـــي زړه کـــي پـــه ســـلګو وژړل
پـــه ګـــران وطـــن کـــي مـــي رشـــوت پـــه قـــانون لـــوبي وکـــړي

څـــوک راتـــه وایـــي پـــه دُنیـــا کـــي د ژونـــد حـــق نلـــري
چـــا کړلـــه ختـــم چـــا پـــه نـــوم د پښـــتون لـــوبي وکـــړي

دا زورور کـــه شـــرمیدلای دلتـــه نـــه راتللـــه
پـــه دغـــه زور یـــې زمـــوږ ســـپیڅلي پـــاڅون لـــوبي وکـــړي

د پـــردېس غـــم د وطـــن غـــم د خلکـــو غـــم کومـــه
ډېـــرو غمونـــو مـــي د زړه پـــه ســـکون لـــوبي وکـــړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

غوټۍ د ناز په خوب بیده ده خزان هیڅ نه مني
د میني ژوند زړه ته فایده ده تاوان هیڅ نه مني

کوښښ کوي چي یو د بل څخه یې بېل وساتي
دا زمانه څومره ساده ده یاران هیڅ نه مني

زړه ته مي وواېه چي دا لیونتوب ولي کوي
تا د راتلو کړې وعده ده هجران هیڅ نه مني

د دغو سرو لمبو په منځ کي خدای ساتلي یو مور
زما خو دغه عقیده ده ګمان هیڅ نه مني

نوره مي ستا د دیدنونو طمع نه ده کړې
ستا سو د کلي لار اوږده ده ناتوان هیڅ نه مني

په خوب کي وینم مرګي وړی ارمانجن پردېس دی
تنهې په اوښکو مي لنده ده ګریوان هیڅ نه مني

۱۳۸۲\۸\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولس ږغ

زه افغان ولس يم چا مې قتل مخَوَر کړله
چا رانه د سُولي پيغامونه مرور کړله

خدای خبر زما حلاليدل څومره ثواب ګڼي
ټولو قاتلانو يو او بل سره خبر کړله

نوم د قهرمان غواړي جګړه کې چې خپل ورور وژني
داسي مشرانو جهالت ته وده ورکړله

څوک مې ټول جهان ته د غلام په رنګ ور پيژني
چا په وينو سره راته کوڅه د جنګ سنګر کړله

بيا به يو دوران ته افغانی غرور ژوندی ساتم
څو ځله مې نور د دوي عقلونه ور پر سر کړله

دوي وايي دا ګناه نه ده پردېسه ګناه څنګه وي
ستا په شان يې ډېر په بل وطن کې در په در کړله

۱۳۸۶\۷\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهالت

پښــــيماني بـــه يـــوه ورځ خپلـــو ځيـــرو کـــي ســـره وينـــو
د غـــم اوښـــکي بـــه د ســـترګو کنـــارو کـــي ســـره وينـــو

رنـــا مـــه وژنـــه نـــاتر ســـه تـــاواني بـــه ســـو بېحـــده
بيـــا خپـــل دوســـت او دُښـــمن ځنګـــه پـــه تيـــارو کـــي ســـره وينـــو

اوس مـــو لاري بېلـــي بېلـــي د اورونـــو خـــوا تـــه ولاړې
نـــه پـــوهيږو چـــي ســـوځيږو پـــه ايـــرو کـــي ســـره وينـــو

اتفـــاق مـــو پـــه اختـــر او پســـرلي کـــي معلـــوم نـــه ســـو
همېشـــه د کلـــي ځنـــګ تـــه هـــديرو کـــي ســـره وينـــو

پـردېس غـواړي چي نـور يـو د بـل پـه زړو نـو کـي ځـای جـوړ کـوو
جهالـــت دی چـــي د جنـــګ پـــه ســـنګرو کـــي ســـره وينـــو

۱۳۸۲\۱۰\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه

پســـــرليه دا مـــــي زړه دی پرهرونــــه ورســــــره دي
ســـتا قـــدم تـــه يـــي ايـــږدم دا ارمانونـــه ورســـره دي

پـــر خنـــدا بانـــدي بنـــديز دی مـــرور درڅخـــه نـــه يـــم
يـــو مـــي غـــم ســـرته ولاړدی نـــور غمونـــه ورســـره دي

پـــام کـــوه زخمـــي دي نـــه کـــړي د دې خلکـــو دا رواج دی
پېرزوينـــــه د مرمـــــۍ کـــــړي ټوپکونــــه ورســــره دي

پټ پــه غــوږ کــي درتــه وايــم اشــنا زېــری مــي دربانــدي
پســــــرلي مينــــــه راوړې ســــــره ګلونــــــه ورســــــره دي

ورتــه ګــوره ديــار مــخ مــي لکــه ګــل چــي غوړيــدلی
دا زمـــا د خـــوارو اوښـــکو شـــبنمونه ورســـره دي

اجـــازه ده پســـرليه د پـــردېس کيســـه شـــروع کـــړم ؟
يـــار يـــې ښـــکلی دی افســـوس چـــي ستمونه ورســـره دي

۱۳۸۲\۱۰\۲۷
لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه

د رڼـــا کلــــي تـــه لار نـــه معلـــوميږي
شـــپه اوږده ده ســـپين ســـهار نـــه معلـــوميږي

همېشـــه د بـــل ارمـــان پـــوره کـــوو چـــي
د ورور مـــرګ راتـــه بـــد کـــار نـــه معلـــوميږي

ســـور ګـــلاب تـــه ســـترګي ځنګـــه واړومـــه
ســـرو لمبـــو کـــي پـــټ دی ښـــار نـــه معلـــوميږي

زمـــوږ حـــال تـــر دي بـــدتر ښـــه دی چـــي پـــوه ســـو
راتـــه هـــيڅ يـــار او اغيـــار نـــه معلـــوميږي

د وطـــــن پـــــر آزادۍ مئـــــين وو ځکـــــه
پـــردي خـــاوره يـــې مـــزار نـــه معلـــوميږي

د دوســـتۍ طمعـــه يـــي کـــړې لـــه دُښـــمن نـــه
ليـــونی پـــردېس هوښـــيار نـــه معلـــوميږي

۱۳۸۷\۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندک

غــــم مـــــو دی ملګــــری د خنــــدا آزار وهلـــــي يـــــو
مـــــــوږ د اتحــــــاد او د وفـــــا آزار وهلــــــي يـــــو

ښــو يــو د بـل ويـنـي غـم ښـادۍ کـي هـم يو ځـای کښـېنو
دا مــــو بـــد بختـــي ده کـــه د چـــا آزار وهلـــي يـــو

ښــکلی لکــه ګــل ځــوان مــو پــر خــاورو پېــرزو کــړی دی
مـــــوږ د ژوندانــــــه د نــــاز ادا آزار وهلــــي يـــــو

مـــوږ د ماشـــومانو پـــه ذهنونـــوکي جنـــګ وکـــړی
نـــن خـــو درپـــه دريـــو د ســـبا آزار وهلـــي يـــو

بلـــي ســـري لمبـــې د انتقـــام ســـاتو پـــه زړونـــو کـــي
مينـــي ملامـــت يـــو تولـــه ســـتا آزار وهلـــي يـــو

خـــود بـــه تندکوُنـــه خـــورو پردېســـه چـــي مـــزل کـــوو
جـــوړي مـــو تيـــاري کـــړې د رڼـــا آزار وهلـــي يـــو

۱۳۸۷\۴\۱۴
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین میدان

ژوند سو ثو مره ګران زړګیه اور واخله
خاوري سو ارمان زړګیه اور واخله

پام کړه پرهرونه دي خفه نه کړې
نه لري درمان زړګیه اور واخله

داسي په اسانه دیدن چیري دی
رابه سي جانان زړګیه اور وا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس یمه پښېمان زړګیه اور واخله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپین میدان زړګیه اور واخله

نور د پردېس غم ته زاری مه کوه
ثیري کړه ګریوان زړګیه اور واخله

١٣٨٧\١١\١٨
هلمند

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

د زړونو ارمانونه د مئینو ارمانونه
دې کلي کي سوځیږي په اورونو ارمانونه

د بم په ږغ ویښ سوي نازولي ماشومان دي
وړي ځان سره لحد ته د خوبونو ارمانونه

وګړو د دُنیا زموږ ناپوهۍ ته دُعا وکړئ
پوره مو کړئ پخپل منځي جنګونو ارمانونه

په طمعه د وربل دي خو پر پانو يي اور بل دی
منزل ته نه رسیږي د ګلونو ارمانونه

پردېسه خوشحالي دي پنا سوي ده له سترګو
بدل دي کړه حالاتو په غمونو ارمانونه

۱۳۸۷\۳\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحفه

جنګونــه مـــي پـــر لـــور د ګـــران وطـــن مـــه رالیـــږه
د اور د بلیــــــدلو ارمــــــانجن مــــــه رالیـــــږه

یــو ځــوان د زکنــدن پــه حــال کــي مــور تــه داســي وایــي
مـــزار تـــه مـــي بچـــی څلـــور کلـــن مـــه رالیـــږه

ګیلـــه بـــه زه د خپـــل نصـــیبه نـــه کـــوم نـــو تـــه هـــم
جهـــاد لـــه خپـــل طرفـــه ګیلـــه مـــن مـــه رالیـــږه

زمـــا پـــه غـــم شـــریکه ســـتا د بـــم پـــه پېرزوینـــه
ژونـــدي تـــر خـــاورو لانـــدي یـــو کفـــن مـــه رالیـــږه

کـــه خپـــل د جفـــا نښـــه پټـــوې پـــه چاپلوســـیو
ګریـــوان تـــه د پـــردېس خـــو تـــار او ســـتن مـــه رالیـــږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند څپاند سیند مشاعره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ

جرګــه مــي کــړه د یــار پخــلا کیــدو پســي روانــه
ســلګو کــي مــي دُعــا ســوه قبلیــدو پســي روانــه

زمــا د اســو یلــو پــه برکــت دي حُســن زیــات ســو
وږمــه وي تــل د ګــل پــه غوړیــدو پســي روانــه

تــر خــو بــه دي خــارم جانانــه لاري د راتللــو
وعــده دي ســوه وعــدو ســره وعــدو پســي روانــه

اشــنا لکــه د جنــګ تــوره بــلا چــي خلــک وژنــي
ســوه داســي ســتا جفــا مــي اُمیــدو پســي روانــه

مقصــد یــې نــه وو دا چــي زمــا پــر مــخ ولیکــي نــوم ســتا
دا اوښــکه وه د ســترګو ســتا لیــدو پســي روانــه

پردېســه چــي ژونــدی یــې بــس د مینــي احتــرام کــړه
دُنیــا کــه ده هــر خــومره پــه فایــدو پســي روانــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب

نوري سلګۍ د ارمانونو په لاس مه ورکوه
هر وعده دي د کلونو په لاس مه ورکوه

قسمته ستا سره چي هر څه دي قبول مي دي ټول
عقل نادان مي د سوچونو په لاس مه ورکوه
داسي بې یوسي لکه تا چي رانه زړه وړی دی
ښکلې ځواني دي د وختونو په لاس مه ورکوه
چي پس له مرګه دي ښه ځیر راته کتلي نه وي
ما د ځلورو دیوالونو په لاس مه ورکوه
لږ فکر وکړه که دوران دي تیر سو څه به کوې ؟
نرۍ خندا دي د نازونو په لاس مه ورکوه
د لیوني زړه زو ریدو ته مي بل کار وګوره
خپل تصویرونه د خوبونو په لاس مه ورکوه
د دې لپاره چي خپل زور او تاثیرونه بایلي
د حُسن واک د سینګارونو په لاس مه ورکوه
د اُمیدونو جنازې چي تر سهاره باسي
تریخ انتظار د ماښامونو په لاس مه ورکوه

پردېسه داسي یار پیدا که چي په خوی ښایسته وي
دا انتخاب دي د رنګونو په لاس مه ورکوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه شپېه

د وصـــال پـــه بـــا چهي کـــي غـــم د ځـــان کـــوي غمونـــه
د ديـــدن د خـــولې نـــن اورم د بېلتـــون د مـــرګ حکمونـــه

خاموشـــۍ يـــې بنســـتټ ايښـــی دا ځـــل ټينګـــه يارانـــه ده
شـــور او شـــر پـــه مـــنځ کـــي نســـته خفګـــان کـــړي قســـمونه
تلوســـه مـــي رســـوايي تـــه پـــټ پـــه غـــوږ کـــي داســـي وايـــي
راځـــه نـــوم د يـــار غـــزل کـــه راځـــه مـــات کـــه رواجونـــه
د بـــاور لاس کـــي خنجـــر دی وسواســـې يـــې دي وژلـــي
زړه مـــي بيـــا کړلـــه پـــه غـــاړه د رازونـــو امېلونـــه
مايوســـۍ رخصـــت اخســـتی اســـويلي ورســـره ولاړل
غلـــي غلـــي راتـــه خانـــدي پـــه ليمـــو کـــي دا وختونـــه
پښـــتنه وعـــده راغلـــې د اقـــرار اســـتازی ګرځـــي
پـــر انکـــار خـــاوري انبـــار ســـوې ســـترګو وکړلـــه ســـتونه
ګيلـــه مـــن شـــوکير مـــي غـــواړي بيـــا د ځـــان ســـره ملګـــری
ځنګـــه ورســـمه ځـــولۍ چـــي غـــوړوي راتـــه خوبونـــه
فريـــاد ورک انتظـــار ختـــم خيـــال پـــرواز کـــړي هـــري خـــوا تـــه
مُســـکا شـــونډو ميلمنـــه کـــړه ژونـــد هيـــر کـــړي دي ويرونـــه

ســـتم و غوښـــته بخښـــنه د پـــرديس د حوصـــلې نـــه
ورځ تـــر بلـــي نـــرم کيـــږي د اشـــنا ټينـــګ عادتونـــه

۱۳۸۲\۵\۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفا

چې د همزولو په ټولۍ کې تر چا پاتــه نه يم
ولې پر هيڅ باندي حساب جانانه تا تـه نه يم

يو ورځ به ستا سره هم وسي جفاګاني ډېري
يوازې زه خداي پيدا کړی ستا جفا ته نه يم
ما په دُنيا کې دا سي ښکلي سترګي ونه ليدې
ځکه وتلی د خپل کلي نه صحرا ته نه يم
جانانه ستا دا د ځوانۍ غرور به سي پښيمانه
چې سمه خاوري بيا محتاج به دي خندا ته نه يم
هر وخت يې وينم په خوبونو شکر شکر خدايه
لا هم بې برخې د اشنا د ملاقاته نه يم
ظلم ستم مې پر ماشوم زړګي هر څو مره وکه
مينه کوم خو ورسپارلی دي سزا ته نه يم
د بلبل چيغې او د ګل خاموش ژوندون چې ګورم
دا يو رواج ګڼم حيران خپلې ژړا ته نه يم

پردېس ارمان که مې اصلي منزل ته ورسيدی
باور لرم اوزګار به ستا د مخ ښکلا ته نه يم

۱۳۸۲\۳\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخيرولي ؟

زړه تـــــه مــــي پــــه قهــــر زمانــــه ګــــوري
رحـــم ولـــي زمـــا پـــر طـــرف نـــه ګـــوري

دا د آزادۍ پـــــه نـــوم غـــــلام ژونـــــدون
وار پـــــه وار مـــــي لاس تـــــه زولانـــــه ګـــــوري
دې وخـــت کـــي مـــي زور از مايـــل کيـــږي نـــه
وژنـــي بـــه مـــي بـــل خـــو پښـــتانه ګـــوري
اې زمـــا وطنـــه څـــوک مـــاړه ســـوه نـــور
څـــوک دي لا ګـــوټ ګـــوټ کـــي خزانـــه ګـــوري
ووتـــي لـــه ذهنـــه د غيـــرت کيســـي
خـــود بـــه دي وربـــل تـــه بيګانـــه ګـــوري
بـــده ښـــکاري لاس کـــي د يتـــيم ډوډۍ
هـــر څـــوک ورتـــه نـــوې بهانـــه ګـــوري
مـــه ګـــوره غليمـــه اوس پـــه ســـپک نظـــر
ســـرته بـــه دي بيـــا کـــاڼي درانـــه ګـــوري

ويښـــه چـــي ســـي زړونـــو کـــي بيـــده جذبـــه
ســـترګي د پـــردېس هغـــه صـــحنه ګـــوري

۱۳۸۴\۵\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

قافلې

جانــان چــي تلــى زه پــه خنــدا کلــي کــي پاتــه ســومه
د ماشـــوم زړه ســـره تنهـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

د رخصــتۍ غيــږ مــي پــه مينــه ورکــړه ښــکلي يــار تــه
مــا ويــل خــوب دی خــو رښــتيا کلــي کــي پاتــه ســومه
د ســترګو اوښــکو ســره يــو ځــای د زړه غوښــي خورمــه
دا يـــې ثمـــر ســـو د وفـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
بېلتونــه زړه رابانــدي يــخ کــه خــو چــي بيــا رانــه ســې
کــه چيــري يــو ځــل د اشــنا کلــي کــي پاتــه ســومه
د جـــدايي هـــره شـــيبه راتـــه يـــو کـــال ښـــکاريږي
تيــره شــپه ويښ وم تــر ســبا کلــي کــي پاتــه ســومه
نــه ليــونى ســوم نــه خــو مــړ ســوم دا دی روغ ګرځمــه
پــه زړګــي ســخت لکــه ســزا کلــي کــي پاتــه ســومه

هـــر وخـــت مـــي زړه تـــه راروانـــي وي د غـــم قـــافلې
پـــردېس چـــي ســـوم درنـــه جـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغور

د هــــر چـــا چـــي دوه يـــاران وي دا بـــې حـــال وي
همېشــــه بـــه يـــو خفـــه او بـــل خوشـــحال وي

پـــه يـــوه زړه کـــي بـــه يـــو جانـــان ســـاتمه
کـــه تهمـــت وي کـــه پېغـــور وي کـــه جنجـــال وي
بختـــور دی چـــي پـــر هغـــه چـــا مئـــين وي
چـــي يـــې زړه د غســـي ســـپين لکـــه جمـــال وي
لـــږه مينـــه لـــږ وفـــا لـــږ خنـــدا وکـــه
لـــږ پيســـې را دا ځـــواب بـــه د دې ســـوال وي
درواغجـــن بـــه دلتـــه ډېـــري مـــزې وکـــړي
رښـــتيا ګويـــه تـــه بـــه جـــوړ د فکـــر تـــال وي
پـــه سُـــورکو شـــونډو خنـــدا دي زلزلـــه ده
چـــي ډېـــر خانـــدې زمـــا مـــرګ تـــه بـــه دي خيـــال وي
ســـتا د ســـترګو پـــه رڼـــا بـــې را پيـــدا کـــړو
کـــه دي ورک د غونـــډې زنـــي شـــينکی خـــال وي

د زړګـــي نـــه بـــه دي ډېـــر غمونـــه کـــم کـــي
خوشـــحال اوســـه چـــي پـــردېس دي کليـــوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یاد

ســـترګي دي زمـــا نـــه جـــوړولای ســـي د غـــرو لیـــونی
زمـــا نـــه مخکـــي دي بـــل څـــوک وو پـــه کتـــو لیـــونی

تـــر هغـــه وروســـته یـــې ســـي مینـــه د لیلـــی پـــر ســـترګو
چـــه کلـــه و وینـــي ســـتا ســـترګي پـــه خوبـــو لیـــونی
د ســـهار بـــاده تـــر ســـلام وروســـته اشـــنا تـــه وایـــه
ســـر پـــر زنګـــون دي یـــادوي پـــه نیمـــو شـــپو لیـــونی
د زړګـــي مینـــه مـــي یـــوازي د ښـــکلا ســـره ده
پـــه ښـــکلي مـــخ پســـې بـــه ګرځـــمه تـــر څـــو لیـــونی
تـــه چـــي زمـــا نـــه ولاړې زه یـــم دلتـــه چاتـــه پاتـــه
پـــه تاپســـې ســـوم سراســـر پـــه شـــو ګیـــرو لیـــونی
د ژونـــد شـــپې ورځـــي تیرومـــه ســـتا د یـــاد زنـــدان کـــي
تـــر مـــا ببغمـــه ښـــکاري ډېـــر د زولنـــو لیـــونی
زه د نیمګـــړي دُنیـــاګۍ تماشـــې نـــه پیـــژنم
زه کـــړم د هغـــه نـــازولي یـــار غمـــو لیـــونی
پـــر حـــق مئـــین دلتـــه پـــه کـــاڼو بانـــدي ولـــي هـــر څـــوک
کلـــي کـــي نـــه لـــري هـــیڅ ځـــای د اوســـېدو لیـــونی

بـــس دی دُعـــا تـــه ضـــرورت نســـته جـــوړېږي کلـــه
پـــردېس پـــه غـــم کـــي د جانـــان ســـو د کلـــو لیـــونی

۱۳۸۵\۲\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستم

زموږ ژبي به د ښکلو په صفت کله مړېږي
دا ښکلي په غرور او په نفرت کله مړېږي

غمجني دُنياګۍ کي په پيسو حُسن خرڅ سوی
ښکلا خلک به ستا په تجارت کله مړېږي
په يو نظر کتو مي ژړوې تر ډېره وخته
خونکاري سترګي ستا مي په زحمت کله مړېږي
ما هيره کړه خندا چي د جانان نه اقرار هير سو
انکار انکار په دې عادت کله مړېږي
چي خپله دي راوليږي زموږ د کلي خوا ته
ديدن باندي دي خلک د مالت کله مړېږي
که ژوند يوه ثانيه وي خدايه خوښه مي ښکلا ده
ښکلا سره مي زړه په محبت کله مړېږي
زما هغه وږي سترګي چي ټول عمر انتظار وې
اوس تاته په کتو په يو ساعت کله مړېږي
خوبونه زنداني مي راپرېږدي خو اوښکي غواړي
غمونه دي جانانه په رشوت کله مړېږي

پردېسه د زړه وينو باندي هر يو غم موړ سوی
په خپل وينا ويونکي د تهمت کله مړېږي

١٣٨٥\١٢\١١

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکر تال

تــــو بـــه څـــومره وفـــا کـــوي يادونـــه د اشـــنا
روان مـــــي دي دژونـــد ســـره غمونـــه د اشـــنا

ژونـــدون ذره ذره دی او دُنيـــا څنګـــه ســـپېره ســـوه
چـــه نســـته پکښـــي ښـــکلي ديدنونـــه د اشـــنا
ظـــالمي زمـــانې يـــې کـــړه خنـــدا را څخـــه پټـــه
قبـــول مـــي پـــر ليمـــو وه قدمونـــه د اشـــنا
لـــوګی لـــوګی يـــې زلفـــي وې لمبـــه د مـــخ پـــه شـــان وه
بيـــا شـــمعي راتـــه وښـــوول رنګونـــه د اشـــنا
بيـــا چيغـــو د ببلتـــو ن کړمـــه لـــه خوبـــه را بيـــداره
پـــه ســـترګو کـــي مـــي مـــات ســـول تصـــويرونه د اشـــنا
ای غمـــه زه پښـــتو ن يـــم زه يـــې نـــه ســـم هيـــرولای
تـــر مرګـــه بـــه کومـــه صـــفتونه د اشـــنا

الله بـــه د ببلتـــون جنـــازه وباســـي پردېســـه
کـــه پورتـــه پـــه دُعـــا ســـوه ســـره لاســـونه د اشـــنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه کور

نه زما د زړه نه وزي نه به خپل زړه کي ځای را کي
واورئ ای د دُنیا خلکو یار به زما ژوندون تباه کي

یو جانان یو مي ارمان دی یو مي تار په تار ګریوان دی
یو مي زړه یو پکښي یار دی بل څه نه لرم دُنیا کي
غواړي زړه نه ورکوي زړه دا عجیبه کیسه نه ده ؟
ښکلو ټول تاواني کړي یو والله په دې سودا کي
توبه نه ځني کوم خو د قسم نه مي قسم دی
بیا به دا سي قسم نه کړم چي وفا سته په اشنا کي
نه ګناه ده د غماز نه د بېلتون نه د رقیب ده
ستا وعدو کي شوګیر ما ته سر پر سر بهانې پیدا کي
د هجران توري تیارې دي یاره خدای لپاره راسه
چي د ژوند لاره پیدا کړم ستا د سترګو په رڼا کي
بیا به پوه سې چي ته څوک یې دلته څومره دی ستا قدر
چي د وخت سپیره سیلۍ مي درنه ټول عمر جدا کي
زما ډېر سپیره قسمت دی هر وخت تا رانه خفه کړي
ستا د شونډو نه مننه چي دي بیرته را پخلا کي

د ګیلو نه دي قربان سم زړه د زړه بدل کي واخله
نور به نه ژاړې پردېسه خپلي اوښکي دي که پا کي

۱۳۸۵\۵\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرياد

د زړه آهونـــــه دي زمـــــا هـــــيڅ اوريـــــدلي نـــــه دي
څـوک چـي يـې اوري هغـه سـتا پـه شـاني ښـکلي نـه دي

چـــي څـــو مره ژاړمـــه اشـــنا اوښـــکي مـــي مـــه پـــاکوه
نـــن داســـي ښـــکاري چـــي مـــي هـــيڅ درتـــه ژړلـــي نـــه دي
ښـــکلې مـــنم هـــر څـــوک بـــه ســـتا د ښـــکلا قـــدر کـــوي
بـــې مـــا پـــه غـــم دي چـــا د زړه غوښـــي خـــوړلي نـــه دي
ځکـــه پـــه دې وطـــن کـــي خلـــک ګناهکـــار ګڼـــي مـــا
هـــر چـــا تـــه غيـــرېه ورکـــوم څـــوک مـــي وژلـــي نـــه دي
زمـــا زړګيـــه هـــم يـــې وران کـــړې هـــم اوســـېږې دلتـــه
افغانســـــتانه دُښـــــمنان دي پيژنـــــدلي نـــــه دي
هســـي نـــه يـــاره دغـــه نـــور ښـــکلي خفـــه ســـي رانـــه
بـه غيـر لـه تـا مـي د بـل چـا سـترګي سـتايلي نـه دي
را ځـئ چـي يـو ځـل د سـپيڅلي عشـق يادګـار تـازه کـوو
ډېـري مـودې وسـوې چـي څـوک دار تـه ختلـي نـه دي
کـه مـي کـړي مـړ بيـر تـه ژونـدی سـم خـو بيـا هـم جانانـه
وايـم چـي سـترګي دي ښايسـتې دي خـو قـاتلي نـه دي

خدايـــه پـــردېس د داســـي خلکـــو نـــه ډېـــر لـــري ســـاته
چـــي مينـــه نـــه پيژنـــي غـــم کـــي زنګيـــدلي نـــه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات بدل دي

پانهو د تاریخ کې د ملالي تور وربل ښکاري
اوس افسوس د هغه وطن واک لاس کې د بل ښکاري

کاشکي چي زه مړ وای یا مي داسي څوک لیدلای نه
وا وښتی له دین نه خلک وایي چي پاګل ښکاري
چاچي دښمن و ایست د هغه نوم پر خوله نه راځي
چاچي بیرته راوستی هغه راته اتل ښکاري
څوک چي یې وړي ګټه د جګړو څخه مدام وایي
دا توري تیارې د وطن برخه د ازل ښکاري
یو چي ورته لار ښیي بل هرڅه په ډاډه زړه وړي
وو ایه زړګیه تا ته کوم یو سړی غل ښکاري
څوک پکښې د نوي ابادۍ نښې لیدلای سي؟
ما ته خو هر څه په کنډوالو باندي بدل ښکاري
مرګه نور مي واخله چي زه دومره درواغجن یمه
ما ویل خاوره زما ده اوس د نورو پکښې پل ښکاري
دا چي د دستار په نوم پر سرمو دی دا هیڅ نه دی
دا مو ولیږي غاړو ته هم دا زموږ قاتل ښکاري
بس ناپوه مالیاره ما ته مه کړه د بهار کیسې
باغ کي دي نوکر سپیرو اغزیو ته سور ګل ښکاري

چیغي د افسوس چي د پردېس د خولي نه ووتي
چا ته د غم ساندي وي او چا ته به غزل ښکاري
۱۳۸۵\۲\۱۸

وچي شونډي

زړونه کلک سوه نه مري څوک د چا د غمه
کني خاوري به وای زه پخوا د غمه

چي ياري کړې د نادان هوښيار زړګيه
خود به هيره کړې خوږه خندا د غمه
داسي ګډي وډي وايم به تر کومه
چا ته وکړم فريادونه ستا د غمه
تر خوږو خوږو خبرو دي قربان سم
کوم نن درته ترخه وينا د غمه
مرګ په خپله خوله غوښتل يوه ګناه ده
ما به هم کړې وي دا ګناه د غمه
وچي شونډي څنګه جوړي کړم خندا ته
نه يم خلاص يو شېبه اشنا د غمه
چي د کلي نه مي نه باسي صحرا ته
ګيله من به يمه خامخا د غمه

چي د ژوند غوندي وي مرګ ته مي ور پرېږدي
پردېس غواړم په دُعا وفا د غمه

۱۳۸۵\۱۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړېدلې هيله

د دُنيـــا خلکـــو د نظـــر څخـــه ایســـتلٰی یمـــه
لکـــه د تيـــرو زمـــانو د خـــاورو څلـــی یمـــه

د ژونـــد ســـاګاني حســـابمه ولـــي مـــرګ نـــه راځـــي
نصـــيبه څنګـــه دي غمونـــو تـــه ســـپارلی یمـــه
بېلتونـــه راســـه بـــې پـــروا يـــار مـــي د کلـــي يوســـه
چـــي دی خنـــد بړي زه پـــه اوښـــکو لمبيـــدلی یمـــه
عشـــقه نـــور لاس راڅخـــه واخلـــه څـــه دي وکـــړه پـــه مـــا
هـــم خنديـــدم هـــم رپيـــدم هـــم ژړيـــدلی یمـــه
خپلـــو ســـوالونو تـــه پـــه خپلـــه ځوابونـــه وايـــم
د خپـــل يـــار غـــم کـــي داســـي حـــال تـــه رسيدلی یمـــه
ای ليونتوبـــه بـــې وفـــا نـــه ســـې او پـــرې مـــي نـــږدې
ډېـــر ســـوم خوشـــحاله چـــي دي ځـــان ســـره منلـــی یمـــه
عـــادت پښـــتون زړه مـــي پښـــتون زمـــا وجـــدان پښـــتون دی
څـــوک چـــي مـــي نـــه غـــواړي نـــو کلـــه ورغلـــی یمـــه
اوس مـــي پـــر غرونـــو ګرځـــوي مـــدام د ســـيوري غونـــدي
چـــي د اشـــنا لمـــر غونـــدي مـــخ تـــه دریـــدلی یمـــه

ګورتـــه بـــه یوســـمه ارمـــان دي د وصـــال جانانـــه
پـــردېس تـــه نـــه راځـــې پـــه ژونـــد کـــي پوهيـــدلی یمـــه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي

بیا پرمخ سوې پریشانه زما اوښکي
دومره مه ګڼه ارزانه زما اوښکي

ستا د غم قافلې د بېري زړه ته راغلې
هرکلي یې کړې ستومانه زما اوښکي
د خپل کبر او غرور نه به لاس واخلې
که دي ولیدې جانانه زما اوښکي
دا چې ګل د یار د مخ سره سیالي کړي
ستا سیالي کوي بارانه زما اوښکي
راته لږ د خو شحالۍ لپاره پر بېږده
لا دي بس نه دي خفګانه زما اوښکي
که مې یار د خپل راتللو زیری راکړي
بیا نه وینې هجرانه زما اوښکي
د دردمن زړګي دردونو بدرګه کړې
چې راغلي ترګریوانه زما اوښکي

په سلګو سلګو بیده سومه پردېسه
وچې سوې نه سوي پښیمانه زما اوښکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګير

مــه ځــه نــور پــر دغــه لاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم
اى زړګيـــه وفـــاداره ليونتـــوب تـــه دي نـــږدې كـــړم

د اشــنا د ديــدن وږې پــه شــوګير بانــدي مــوړ نــه ســوې
كښــينوې مــي تــر ســهاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم
بــس دغــه غمونــه بــس دي خوشــحالۍ دركــواى نــه ســي
لا نــور څــه غــواړې لــه يــاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم
پــه ســلګونو وعــدې نــوري يــې هــم كــړي وې رانغــى
پرېــږده پرېــږده انتظــاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم
كليــوال دي راخبــر كــه ورتــه كــاڼي پــه لاس وركــه
مــه مــي وژنــه بــې سنګســاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم
يــو لښــكر د رقيبــانو پــه مــا هــيڅ كــولاى نــه ســي
خــو ديــار خولــه كــي انكــاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم
بيـا مـي نـوم پـه خولـه يـاد نـه كـړې پـه مـا بـد ښـكاري سـتا كلـى
دا دى وځــم دي لــه ښــاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم
پــه پښــيمانو قــدمونو بيرتــه شــاته راتــلاى نــه ســم
مينــي نــه لرمــه چــاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم

تــه د تــورو غرونــو هــا خــوا تــه ژونــدى اوســې پردېســه
زه دي غــم كړمــه بيمــاره ليونتــوب تــه دي نــږدې كــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخې شپې

د يـــار ژونـــد غوا ړمـــه ويـــره بـــې لــــه تـــا
مـــور خوشـــحاله يـــو شـــوګيره بـــې لــــه تـــا

زلزلـــې مـــي پـــر زړه څـــوک نـــه ســـي را وړلای
د يـــار ســـترګو كـــي تـــا ثيره بـــې لــــه تـــا
كـــه اشـــنا مـــي دی باچـــا خـــو هـــيڅ ځـــای نـــه ځـــي
ای زمـــا فكـــره وزيـــره بـــې لــــه تـــا
تـــه د يـــار د سُـــوركو شـــونډو را بهـــر ســـه
خـــوب مـــي هـــيڅ نـــه دی تعبيـــره بـــې لــــه تـــا
دا د ژونـــد شـــپې ترخـــې ســـوې نـــه تېرېـــږي
د جانـــان د مـــخ تصـــويره بـــې لــــه تـــا
ټـــول ظلمونـــه مـــي پـــر ســـر ســـترګو قبـــول دي
خـــو پـــه مينـــه كـــي تغيـــره بـــې لــــه تـــا

د اُميـــد غـــوټۍ پـــه اوښـــكو نـــه ګـــل كيـــږي
پـــردېس شـــل نـــه كـــړه تقـــديره بـــې لــــه تـــا

۱۳۸۵\۸\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ داسي نه وو

څوک به د خپل دوران اتل خو شحال ختټک جوړېږي
چي يې خبري دښمنانو ته سبق جوړېږي

پخوا د کلي مشرانو روغه جوړه کول
اوس که جګړه وي نو د لاسه د ملک جوړېږي
يارانو راسئ نوی رنګ نوی انداز وګورئ
نن په جامو کي د انجلۍ په شان هلک جوړېږي
خدايه زه داسي آبادي وطن کي نه غواړمه
چي هديرو باندي ماركيټ د يو احمق جوړېږي
د نورو ژوند ته اسانتيا وي بيرا بري سولې
موږ ته بمونه بس د يو بل په کومک جوړېږي
دښمنه څومره چي دي وس وي نن مي وزوروه
سبا به زما لاسونه ستا خولې ته چنګک جوړېږي
چي لاس وهنه د شيطان ګاونډي نه وي پکښي
په يوه کور کي د پښتون سره تاجک جوړېږي
خبري ډېري سري يو دی که وه داسي حالات
زما او ستا د کلي منځ کي به اټک جوړېږي
ولي مو توري د دښمن په ځيګر ښخي نه کړې؟
ولي مو غاړي بيا نيم ميتر په خامک جوړېږي؟

پردېسه چپ او سېره دې وطن کي هيڅ مه وايه
په ورور دي وژني ورته اوس نوی ټوپک جوړېږي

۱۳۸۴\۱۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانتیا

دا هجـــران دی کــــه وصـــال دی نـــه پـــو هیـــږم
تـــن خفـــه زړه مـــي خوشـــحال دی نـــه پـــو هیـــږم

چـــي مـــي ټـــول عمـــر زړګـــی پکښـــې بنـــدي ســـو
دا یـــې زلفـــي دي کـــه جـــال دی نـــه پـــوهیږم
زمـــوږ د کلـــي کـــوڅې اوروا خیســـت لمبـــه ســـو ه
کـــه پـــر ســـر د یـــار ســـور شـــال دی نـــه پـــو هیـــږم
ټولـــه شـــپه ورپســـې ژاړم چـــي را یـــاد ســـي
دا مـــي حـــال دا مـــي احـــوال دی نـــه پـــو هیـــږم
جانـــان ولـــي د رقیـــب د غـــاړي هـــار ســـو
زمـــا خـــو جـــار تـــرې ســـر او مـــال دی نـــه پـــوهیږم
دا د غـــم شـــپې د هـــر چـــا پـــر زړه تـــم ســـي
کـــه پـــر مـــا یـــو ســـاعت کـــال دی نـــه پـــوهیږم
یـــاره نـــن راتـــه صـــفا خبـــره وکـــه
زمـــا لپـــاره دي څـــه خیـــال دی نـــه پـــوهیږم

ځـــان مـــي تـــه یـــې زړه مـــي تـــه یـــې ای پردېســـه
بیـــا دي ولـــي رقیـــب ســـیال دی نـــه پـــوهیږم

۱۳۸۴\۱۲\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ لیکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تیرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پیژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقیب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ویشل سوي برخې ټولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس درځم درځم هر وخت راته ویل دي
زمونږ جونګړي تې یو شپه را وله خدایه !
ښکلي د ښکلي محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمندي جانان د پاره
ما پرېښې ښکلي ټوله د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردی سوی
اوس خبري د یاری په مُبایل دي

۱۳۸۴\۱۲\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه او ځان

هــر چــا نــه لــري اوســو زړه رانــه غوښــتنه وکــړه
تنهــا بــه نــه تېرېــږي ژونــد مــا تــرې پوښــتنه وکــړه

یــا بــه یــو دواړه ملامــت یــا بــې ګنــاه یــو دواړه
مــا بــه هــیڅ نــه هیــروی تــا چــې یــې ســتاینه وکــړه
زه یـــې پخـــوا لا پرهرونـــو بانـــدي مـــوړ ســـاتلم
خــو دا دی ســتا ســره یــې اوس د خــولګۍ ژمنــه وکــړه
اوس بــه پــر یــار ســي را خپــاره د حیــرا نتیــا رنګونــه
ســتا د ژړ رنــګ زمــا د پرهــر کــه یــې لیدنــه وکــړه
ځــومره نــادان وې زه دي پرېښــوولم د یــار ســترګو تــه
چــا چــې ویشــتلي ګــوره چــا یــې درملنــه وکــړه
هغــه خنــدا چــې اننګــو کــې جــوړول ډولونــه
زه خــو یــې وړی ومــه تــا مــې پلټنــه وکــړه
غنچــه د ګلــو مــې پــه لاس کــې انتظــار یــې کــوم
راســره بیــا جانــان یــوه وعــده اغزنــه وکــړه
د رقیــب مــخ تــه دي راوکتــل پــه ډېــره مینــه
یــاره دا ســتا د شــوخ نظــر نــه مــې مننــه وکــړه

لیـک یې راغلی دی که خدای کول پردېس به راسي
ډېر سره ګران یو زما په یاد یې دا لیکنه وکړه

۱۳۸۵\۲\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات

د دیـــدن لاره بنـــدوي ډېـــر مشـــکلات راکـــوي
د چـــا ګنـــاه نـــه ده پرهـــر زړه تـــه حـــالات راکـــوي

د عشـــق بیمـــار یـــم طبیبـــان ســـول د ښلتـــو ن ملګـــري
د خـــوب خنـــدا نـــه یـــې پرهیزکړمـــه غـــم زیـــات راکـــوي
د اشـــنا حُســـن ورځ پـــه ورځ زیـــاتېږي خـــوار نصـــیبه
کلـــه بـــې مـــا تـــه د بوســـې پـــه نـــوم زکـــات راکـــوي
زه د ښلتـــون شـــپو کـــې لـــیکم ورتـــه د زړه خبـــري
ځـــواب رتلـــی یـــار پـــر وخـــت د ملاقـــات راکـــوي
لکـــه چـــي زمـــا ســـره تـــر عمـــره اوســـیدل یـــې خـــوښ دي
یـــاره یادونـــه دي غیـــرږ داســـي پـــه احتیـــاط راکـــوي
تـــا بـــه پـــه ژونـــد وي جـــدا کـــړي څـــو ښوســـه زړونـــه
ښلتونـــه یـــار بـــه زیـــری نـــن ســـتا د وفـــات راکـــوي
ســـترګي دي نـــه دي د هلمنـــد ســـیند دی څپـــې نظـــر دي
مـــا ډوبـــوي مســـکا د شـــوندو دي نجـــات راکـــوي

ځکـــه پـــردېس پـــه خپـــل وطـــن کـــي لا پـــردېس اوســـېږم
زمـــوږ هـــر څـــه مفـــت غـــواړي خپـــل هـــر څـــه پـــه خیـــرات راکـــوي

۱۳۸۵\۲\۲۸

لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني پت

ولــــــې رانغلــــــې صــــــنمه لا تــــــر اوســــــه
د راتلــــو دي یــــم پــــه طمعــــه لا تــــر اوســــه

ســر او مــال مــي تــر قربــان ســه چــي هــر ځــای وي
پــــت د مینــــي یــــې پالمــــه لا تــــر اوســــه
د جانــــان ســــره راځــــې ورســــره ځــــې نــــه
غمــــه پاتــــه ســــوې بــــې غمــــه لا تــــر اوســــه
پــــه زړه کلــــک دی ځــــواب نــــه ســــي رالیــــږلای
چــــي هــــر لیــــک ورتــــه لیکمــــه لا تــــر اوســــه
یــــار چــــي تللــــی دی دا ځــــو کلونــــه تېــــر ســــول
خــــوب مــــي نــــه ســــته ای عالمــــه لا تــــر اوســــه
پرهرونــــه مــــي د زړه پــــر زیاتېــــدو دي
نــــا خبــــره یــــې ملهمــــه لا تــــر اوســــه
چــــي ژونــــدی یــــم مهربــــان بــــه درتــــه وایــــم
مــــړ دي نــــه یــــم د ســــتمه لا تــــر اوســــه

د پــــردېس وران کلــــی ځــــو مره پــــر مــــا ګــــران دی
پــــه ورځ ځــــو ځلــــه ورځمــــه لا تــــر اوســــه

۱۳۸۵\۷\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

اختـــره راتـــه يـــاد كـــه تيـــر زمـــان د مـــا شـــوم تـــوب
زمـــورږ خـــوار كلـــي تـــه راولـــه يـــاران د ماشـــوم تـــوب

خـــو كاشـــكي دي واى ځـــان ســـره هغـــه شـــېبې راوړي
پـــه هـــر ســـاعت مـــي كـــړى دى ارمـــان د ماشـــوم تـــوب
دا خلـــك دي بـــې درده يـــو او بـــل پـــه كـــانو ولـــي
پـــر مـــورږ يـــې هـــم كورونـــه كړلـــه وران د ماشـــوم تـــوب
يو ته يې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دى كيسه كه
درتـــه وكـــړي هـــر افغـــان د ماشـــوم تـــوب
آخيـــر بـــه مايوســـي ورتـــه اختـــر كـــي غيـــږه وركـــي
چـــي قـــدر نـــه كـــړي زمـــا غونـــدي انســـان د ماشـــوم تـــوب
چـــي اوس دي پـــه جرګـــو اشـــنا تـــر كلـــي راتـــلاى نـــه ســـي
زړګيـــه هغـــه ژونـــد وو پـــر جهـــان د ماشـــوم تـــوب
اختـــره زه بخښـــنه غـــواړم ډ پـــر يمـــه بـــې وســـه
لمـــانځلاى چـــي دي نـــه ســـمه پـــه شـــان د ماشـــوم تـــوب
كـــه زړه مـــي وركـــى څـــه پـــروا كـــړي بيـــر تـــه بـــه يـــې راوړي
مـــا هـــم يادګـــار ســـاتلى د جانـــان د ماشـــوم تـــوب

چـــا ښـــكلي جـــامې وا غوســـتې څـــوك چـــا تـــه انتظـــار كـــړي
زه ليكمـــه پـــردېس يـــار تـــه بيـــان د ماشـــوم تـــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱
كوچنى اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخطار

لاسونه به رقیبه ستا ګریوان ته رسوم
کیسه د رسره اوس د جنګ میدان ته رسوم

پښتون غرور مې مات کړه ټول د صبر زندانونه
ځان ستا پر سر د عمر قید زندان ته رسوم
یوازي یې غمونه شوګیرې زما حق نه دی
اعلان د بغاوت مې نن اسمان ته رسوم
د سر او مال نه تیر یم هیڅ پروا د رقیب نه کړم
دا یو اواز د زړه مې خپل جانان ته رسوم
زه داسي ژوندون نه غواړم چي یار وي ستا په څنګ کي
ځان مرګ ته رسومه او مرګ ځان ته رسوم
دا ډېره خاموشي مي بې ننګي ګڼلای نه سې
یقین به دي په دې لار کي ګُمان ته رسوم
ښکاریږمه کامیابه د رقیب مقابله کي
ډیوه دي ده سپین مخ شپو د هجران ته رسوم

په نیمه خو پوه نه سوې اوس پوره خبره واوره
خولګۍ به د پردېس د زړه ارمان ته رسوم

١٣٨٢\٢\١١

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼي زړه

مخ په شبنم مېنځي بل کار نه کوي
ګله ګلونه خو سینګار نه کوي

ازلي حُسن دي زیاتي کړی دی
مهرباني چي پر ما خوار نه کوي

به غیر له تا په دې دُنیا کي بل څوک
په زړېدو مي افتخار نه کوي

څوک چي د ګل خو شبویي نه پېژني
هغه پسرلي ته انتظار نه کوي

تل هغه زړه د غم نه پټ او سېږي
د پټې مینې چي اظهار نه کوي

زه لیوني وم درته ومي ویل
چي بې له تا مي زړه قرار نه کوي

چي پکښې ستا دا ښکلي سترګي نه وي
مزه دا کلی او دا ښار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لاســـــونه مـــــي اغـــــزو ســــــوري كـــــړل
بيــــا هـــم د ګــــل غخـــه انكـــــار نــــه كـــوي

مــــوږ ورتـــــه ســـــتوري د اســـــمان حســــابو
ښـــــكلي د خپلـــــو وعـــــدو شـــــمار نـــــه كـــوي

د كـــــــانې زړه ســــــره مـــــــي مينـــــه كـــــړې
خـــداى دي زمـــا مـــرګ پــــه سنګســــار نـــه كـــوي

پــــــه قــــــدمو كـــــــي ورتـــــــه زړه ايږدمـــــــه
اشـــــنا راتلــــه پـــــر دغــــه لار نــــه كـــوي

پــــــردېس دوران د ليونتـــــوب تيـــــــر كـــــړى
نــــور بــــه پــــه ښــــكلو اعتبــــار نــــه كـــوي

۱۳۸۴\۱۱\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر وختونه

څــــه دوران د لیونتـــوب وو څـــه خـــوا ږه وختونـــه تېرســـول
چـــي لـــه هـــر څـــه بـــې پـــروا وو اوس غمونـــه راتـــه ډېـــر ســـول

نـــا خبره د خپـــل ځـــان وم چـــي ماشـــوم وم لیـــوني وم
نـــه د چـــا د زړه ګـــلاب نـــه د چـــا ســـترګو کـــي اغـــزی وم

نـــه مـــي غوښـــتل د چـــا بـــده نـــه پـــه بـــد مـــي څـــوک خـــو شـــحال وه
نـــه ځـــوا ب د چـــا غلـــط وو نـــه غلطـــه لار د ســـوال وه

نـــه د چـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــي ثـــانیې وې حســـابلي
نـــه مـــي دوې بـــې ګنـــاه ســـترګي د چـــا غـــم وې ژړولـــي

د آزاد ژونـــدون خاونـــد وم د چـــا غـــم راســـره نـــه وو
پـــوه د شـــپو ورځـــو پـــه خونـــد وم چـــي صـــنم راســـره نـــه وو

چـــي زړګـــي تـــه مـــي دوو ســـترګو د جانـــان لاره پیـــدا کـــړه
زمـــا اوښـــکو پـــه کوڅـــو کـــي د ګریـــوان لاره پیـــدا کـــړه

د وصـــال پـــه خـــوب مـــوړ نـــه ســـوم ســـهار نـــه وو بېلتـــون راغـــی
خنـــدا ولاړه اشـــنا ولاړی تـــریخ ســـاعت د ژونـــدون راغـــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دیدن ټول اُمیدونه مې د زړه څخه بهر سوه
ټوله خلک په ظلمونو د بې ننګه یار خبر سوه

بس د ژوند پرلویه د ښته به دي پربېږدي په غمو کې
ما ته نه ښکاري یارانو حوصله د ښکلو زړو کې

ستا په کلي کې مې تیر کړله کلونه ته رانغلې
لا هم هلته وم جانانه تر پرونه ته رانغلې

تا راکړی لویه خدایه دې دُنیا کې امانت ژوند
د نفرت نه مې نفرت دی تیروم په محبت ژوند

د هر غم زور مې لیدلی ګرانه ستا په یارانه کې
ته خو شحال اوسې جانانه دا د غم په زمانه کې

هم یم میني سوځولی هم په میني کې لمبې دي
هم ګُمان یې پر ایمان کړم چې د میني یې توبې دي

ما پر بدو کړي ښه دي ځکه نن مې قدر نسته
هم جانان رانه خفه دی هم د زړه مې صبر نسته

اشنا ښکلی دی د رنګه چا ویل چې ملامت دی
پر وعدو چې وفا نه کړي دا د هر ښکلي عادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوک چي زما ځان وو هغه هیرکړم د ځان هیر یم
ژوند د غم کوهي کي تیرسو د خوښی د کاروان هیر یم

ورځ تر بلي غمجن کیږم دا د غم په دُنیاګی کي
لویه خدایه د هر ښکلي نظر مات ته مي لوګی کي

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښکلي راسه چي دي ښکل کړم ښکلول دي ګناه نه ده
لږ مي زړه ته رانږدې سه خپلول دي ګناه نه ده

ما ته مه وایه چي څوک یې زما د میني قدر وکه
په دیدن پسې دي مرمه راته وایې صبر وکه

لږ خو ځان ته فکر وکه بې وفا وخت بې وفا دی
تیر وخت بیرته نه را ګرځي دا عادت یې لکه ستا دی

یاره داسي وخت به راسي تا به هم زما په شان کي
لکه زه چي حیران ښکارم تا به هم داسي حیران کي

دا حالات دي زموږ وطن کي هر څوک ډېر کوي ظلمونه
خزان ورژول ستا په شان تنکي تنکي ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړې ته امېل سي
د ظالم په لاس هغه سینه ګولو باندي غلبېل سي

اوس ته وو ایه جانانه ظلم ښه دی او که مینه
مینه نه مني هیڅکله چي سي تو ي د انسان وینه

خندیدلي له اوله خوا اخیر دي لیوني کړم
په نازونو چي دي خپل کړم په غرور چي دي پردی کړم

یاره عمر د ګل لړ دی د بهار موسم به تیر سي
پټه مینه ساتې ولي د اظهار موسم به تیر سي

پر هغه تصویر مئین یې چي هنداره کي ځان ګورې
ای نادانه یو ځل راسه که مي خیري ګریوان ګورې

اجازه راکه جانانه چي دي ښکلي مخ ته ګورم
یا به نه یې یا به نه یم خپل نیمګړي بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پټه د غه ښکلې خولګي تانده
د خپل حُسن په دوران کي پر تار تار ګریوان مي خانده

ته ظالم د وخت په شان یې ته بهار راڅخه ساته
ته خولګي راڅخه ساته ته اقرار راڅخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

د خدای په امان

جانان په کلي کي پاتېږي خو موږ کډه کوو
کله يې زړه رانه صبرېږي خو موږ کډه کوو

خدايه ګناه مي څه ده ځم د ګلستان وطن نه
د پسرلي وږمه لګېږي خو موږ کډه کوو

ژوندي مو وينو ته دي تږي مړه هم هيڅ نه وايي
ظالم خوشحاله دی خندېږي خو موږ کډه کوو

د بېوسي نه راته ځان ډېر ملامت ښکاره سو
چي زما ورونه وژل کېږي خو موږ کډه کوو

جانانه مه ژاړه قسمت د يو او بل نه بېل کړو
پر تا به سرې لمبې بلېږي خو موږ کډه کوو

ورک دي ژوندون سي مرګ تري ښه دی خو چي دلته مړ سم
مړه سوه ځوانان پيغلي ژړېږي خو موږ کډه کوو

مخ رانه واړوه چي سترګي دي سي هيري رانه
مينه دي ورځ په ورځ زياتېږي خو موږ کډه کوو

الله خبر دی زه به چيري مزدوري کومه
اوس راته هيڅ نه معلومېږي خو موږ کډه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایـــــه قیامـــــت نـــــه دی اســـــمان هـــــم نړیـــــدلی نـــــه دی
ســـــتوري هـــــم هغســـــې رپېـــــږي خـــــو مـــــوږ کـــــډه کـــــوو

د خـــــدای پـــــه امـــــان تـــــا هـــــم د زړونـــــو پـــــر مالـــــک ســـــپارمه
وګـــــوره اوښـــــکي مـــــې بهېـــــږي خـــــو مـــــوږ کـــــډه کـــــوو

کلـــــه نـــــا کلـــــه د پـــــردېس مـــــزار تـــــه پورتـــــه کـــــه لاس
یـــــو ه شـــــېبه مـــــې نـــــه هیرېـــــږي خـــــو مـــــوږ کـــــډه کـــــوو

۱۳۸۵\۵\۱۴

ښکلی ځوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــوږ پـــه کلـــي کـــي یـــو وخـــت یـــو ښـــکلی ځـــوان وو
د هـــــر چـــــا د ســـــترګو تـــــور پـــــر هـــــر چـــــا ګـــــران وو

کلیـــــــوال یـــــــي پـــــــه مجلـــــــس نـــــــه مړېدلـــــــه
ښـــــه یـــــي خـــــوی وو او ســـــپېڅلی مســـــلمان وو

هـــــره ورځ د خنـــــدا ډکـــــه خولـــــه بـــــه راغـــــی
هـــــر ســـــړی یـــــي ښـــــو اخـــــلاق تـــــه حیـــــران وو

نـــــه یـــــي کـــــړی د یـــــوه غیبـــــت وو بـــــل تـــــه
نـــــه خوشـــــحال د کلیوالـــــو پـــــه تـــــاوان وو

چـــي د ده پـــه شـــان ځـــو نـــور ځوانـــان پیـــدا ســـي
بـــس همـــدا مـــي د ماشـــوم زړګـــي ارمـــان وو

هـــــر ســـــاعت بـــــې د الله شـــــکر ادا کـــــی
چـــي ببغمـــه چـــي ژونـــدی پـــر دې جهـــان وو

فریـــادونې لـــه نیســـتۍ ځخـــه ګـــوَلـــه
هـــیڅ پیســـي ور ســـره نـــه وې پریشـــان وو

د خـــدای ورکـــړه ده ځـــوان ډېـــر دولـــت پیـــدا کـــی
د خپـــل بـــس مـــوټر پـــه خپلـــه مـــوټروان وو

د پیســـو ســـره یـــې مینـــه ســـو لـــه زیاتـــه
ځینـــي هیـــر هغـــه د لـــوږې تیـــر زمـــان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلدېنګونې د لمر وړانګو برېښَوَله
اول نه خو بیا زمونږ د کلي خان وو

تجارت یې د انسان د وینو زده کی
افغانان بې قتلول خپله افغان وو

ورسره کبر غرور سو له ملګري
هر سړی یې پر دوستۍ باندي پښیمان وو

یوه ورځ زمونږ پر کلي زلزله سوه
نور ولاړ وه د ده ښکلی بلدېنګ وران وو

بیر ته را وستی الله هغه حالت پرې
وخت که هر څومره په منده ترې روان وو

بیر ته ختمه سوه خاني مسکیني راغله
بیر ته هغسي عاجزه هغه ځوان وو

نه یې وکی سخاوت نه خیراتونه
خدای چي کړی په ده باندې امتحان وو

داخل څوک د مجلس نه لري څه وکړي
په فکرونو کي وو ډوب په غم د ځان وو

خدای پټ کړی دی عزت په عاجزۍ کي
د دې وروسته دا د ځوان پر خوله اعلان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنـــــده ســـــره لـــــويي ځـــــومره بـــــد کـــــار دی
دا زمـــــا ماشـــــوم زړګـــــی څـــــومره نـــــادان وو

د پیســـــو مینـــــي کـــــړه لار راځخـــــه ورکـــــه
لـــــوَړَه مځکـــــه مـــــي لیـــــده کښـــــته اسـمان وو

څـــــو کلونـــــه تـــــر غرمـــــې پـــــوري بیـــــده وم
رانـــــه هیـــــر وخـــــت د لمانځـــــه او د اذان وو

دا بـــــه حـــــال وي همېشـــــه د کبرجنـــــو
دا چـــــي هـــــر څـــــه وســـــول امـــــر د ســـــبحان وو

د آزاد ژونـــــدون پـــــه قـــــدر چـــــي پـــــوه نـــــه ســـــو
اوس جهـــــان ورتـــــه ورِوکـــــی یـــــو زنـــــدان وو

خدایـــــه ســـــتا تـــــر باچـــــاهي پـــــردېس قربـــــان کـــــړې
نـــــن مـــــي ولیـــــدی د ژرنـــــدي آســـــېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تیرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بهار پسې مدام وي خزان داسې
چې راځي دُنیا ته وي به روان داسې

پر هر حال باندي مې شکر دی خاوند ه
لکه تللی چې وو راغی جانان داسې

دلته ګل وو خو اوس نسته که دي یاد وي
ستا به هم تیر سي د حُسن دوران داسې

چې غلطي ارادې ورسره نه وي
سره یوځای دي وي دوه مئینان داسې

لکه کوم عادل باچا چې پر تخت کښېني
ستا تصویر مې د زړه کور کی ودان داسې

لاس په لاس د رقیبانو مخ ته ګرځي
ځومره خوند کوي سپېځلي یاران داسې

په سیالۍ کې د رقیب چې دي کامیاب کړم
همېشه اوسې کامیاب پر جهان داسې

یم حیران ستا په زړه کې څنګه زړه دی
نه دی کلک کاڼي اشنا د بیابان داسې

چې خفه نه سې رو یباره یار ته وکه
سلام داسې کلام داسې بیان داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیـــدن راوړه کـــه مـــي ســـر ځـــي پـــروا نســـته
زه د مینـــــي غـــــوا ړم ګټـــــه تـــــاوان داســــي

ســـتا د مـــــخ ښـــــکلول زمــــا د زړه ارمــــان وو
ســـتا د زړه دي خـــدای پـــوره کـــړي ارمـــان داســـي

چـــي یـــي تـــل خنـــدا پـــه مـــوړ پـــوري کولـــه
ژړیــــــــدلي دي هغـــــــه رقیبــــــان داســــــي

زمـــا نـــه رنـــګ د اوښـــکو هیـــر ســـو خوشـــحالیږه
نـــن مـــي وویـــل زړګـــي تـــه ګریـــوان داســـي

ملامـــت نـــه دی بلبـــل چـــي پـــر مئـــین دی
وي کـــتې مـــتې لکـــه ســـتا شـــونډي ګـــلان داســـي

مـــا تـــه ښـــکاري یـــاره دواړه لیـــوني ســـوه
چـــي پـــه منـــډه ســـوه بېلتـــون او هجـــران داســـي

د ښـــو پـــه غشـــو ویشـــتی دي پـــر زړه یـــم
خـــدای دي مـــه کـــړه پـــر بـــل چـــا مهربـــان داســـي

شـــبنم مـــخ مېنځـــي د ګـــل خـــو ځـــان تـــر جـــار کـــي
د پـــردېس ژونـــد دي تـــر تـــا ســـي قربـــان داســـي

۱۳۸۵\۴\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وربل سيوری

خوب مي ليدی چي بيد يدم ستا د وربل سيوري ته
ما ويل غرمه به تيروم ستا د وربل سيوري ته

که اجازه دي وي يو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سيوري ته

يو کال بېلتون او هجران د واړه راپسي ګرځيدل
په شان د خال به پټيدم ستا د وربل سيوري ته

د خدای لپاره راته مه وايه چي بيرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سيوري ته

ښکاري دُعا مي سوه قبوله د خدای در کي اشنا
ځکه خو نه سي را تلای غم ستا د وربل سيور ته

لکه چي څوک تر وني لاندي وخوري باغ کي ميوه
ستا په خولګۍ نه مړيدم ستا د وربل سيوري ته

د خواږه خوبه چا را ويښ کړمه ډېر ظلم وسو
داسي ارام چي اوسېدم ستا د وربل سيوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتـــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پربـــړده صـــنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغــه وخــت ســتا د مــخ کتــاب کــي هــر ســر ليــک وو مينــه
مــا چــي لوســتل پــه پوهيــدم ســتا د وربــل ســيوري تــه

زه د پـــردېس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه ټـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولګۍ

په تول ژوند يوه شپه به مې هېر نه سي
ياره ستا مړاوي کاته به مې هېر نه سي

که په سرو سترګو ژړا درپسې وکړم
په سرو شونډو خند بېده به مې هېر نه سي

زه دي خپل کلي ته ولي رابللم
اوس تر مرګه دا کوڅه به مې هېر نه سي

چي وصال کي دي هجران راباندي راوست
ای جانانه هغه شپه به مې هېر نه سي

زما د زړه غوښې پر بل چا پېرزو نه وې
ستا ظلمونه راسره به مې هېر نه سي

ډېري شپې بې په يادونو کي سبا کړم
يار د ناز په خوب بيده به مې هېر نه سي

اول مينه بيا رټلی ځواب راغی
دا به هېر کړمه هغه به مې هېر نه سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکـــو نـــوره یـــاري نـــه کـــوم د ښـــکلو
خپـــل زخمي زخمـــي سـينه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

پـــر زخمونـــو د ملهـــم پـــر ځـــای ږدي مالګـــه
د یـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

د رقیـــب زړه یـــې ســـوځلی وو بـــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

پربـــږده مـــا چـــي د فکرونـــو پـــه ټـــال زانګـــم
بـــس پـــه هیڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

قســـمونه یـــې د مـــخ لیـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

ملامتـــه یـــم پردېســـه خـــولګۍ وا خلـــه
بیـــا پـــه مینـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

۱۳۸۵\۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هر کله راسي په خندا پسرلیه
پر وعده ټینګ او با وفا پسرلیه

ستا د راتلو په انتظار انتظار
غمجني شپې مو کړې سبا پسرلیه

د دیدن زیری یې خوږ منو زړو ته
تل دي ملګري وي ښکلا پسرلیه

خو ډېر افسوس ستا په راتلو راڅخه
اشنا د ژوند لار کړه جلا پسرلیه

ښکلو ګلونو ته دي نه ګورمه
د ښکلو میني کړم تباه پسرلیه

ما کړل رنګین په اسویلو غمونه
تا کړل رنګینه دا دُنیا پسرلیه

خپل دي ګلونو ته شبنم راوستی
زما دي سترګو ته ژړا پسرلیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ښکاريږي بې اجله مرګی
چې بې اشنا راغلې پر ما پسرليه

راسره يې نسته د ليدلو طاقت
د ګل پر شونډو د مسکا پسرليه

جانان خفه سو ته هم مخ واړوه
ښه يم تنها تنها پسرليه

رنګونه ټول دي زما د يار په شان دي
هسې نه کړې دي وي غلا پسرليه

يو څو سپېڅلي ارمانونه د زړه
سو له نيمګړي نيمه خوا پسرليه

زما سلام ستا د ګلونو غوندي
وايه پر کلي د اشنا پسرليه

د يار ستم که وو پردېس وژلی
قبر ته راسه خامخا پسرليه

۱۳۸۵\۱\۲

څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پو هیږم داسي کتل څه مانا
وار په وار مي خوا ته راتلل څه مانا

مینه چي دي درې ورځي دوام نه کړي
ښکلي ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چي مي خپل زړګی ساتې لري
یار دي یمه یار دا ویل څه مانا

یاره کوم رواج د محبت دی دا
یو ځل رابلل بیا رټل څه مانا

زما په مخ کي نه سو شرمینده رقیب
لاس کي چي دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چي دي توري ازلي دي نو
بیا پرې د کجل لګول څه مانا

زه وایم چي خوب تر تا قربان کړمه
خوب کي دي جانانه لیدل څه مانا

ټوله زغم مي صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړیدل څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونـــــد څـــــه دی زمــــا لپــــاره غــــم دی غـــم
غــــم کـــــي د انســـــان او ســــيدل څـــــه مانــــا

خولــــه کـــــي د اشـــــنا چـــــي تـــــرنم نــــه ســــو
مــــه ليکــــه پردېســــه غـــــزل څـــــه مانــــا

۱۳۸۵\۲\۱۱

څوانيمرګ خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خړ خېبر خړي درې خاطر ته
وايم سلام روح د مصري خاطر ته

د بې وفا صنم جفا وژلى
ژوند يي هم وو ذرې خاطرته

الهي داځل مي دُعا قبول کړې
چي سي رڼا توري تيارې خاطر ته

د سرو ګلونو رنګ به هير وو ځيني
يار چي بې شوندې کړلې سرې خاطر ته

چي په هر شعر کي يي ستاينه کړې
ورکړى غم هغي ځيرې خاطرته

د خېبر ټوله سپلني لوګى سول
ښکاري چا زلفي کړې خپرې خاطر ته

مرور وخت ورسره نه سو پخلا
وې په نصيب کي شوګيرې خاطرته

نظر يي ګل وو زړه وو ګل ورسره
خزان نيولي وې ارې خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــي يـــې پـــه ژونـــد خبـــر تـــه نـــه راتللـــې
مـــړ ســـو دُعـــا کـــړې کـــه ښـــيرې خاطرتـــه

ډ بـــر دومـــره ډ بـــر ســـتا د ظلونـــو پـــه شـــان
ګـــلان پـــر قبـــر بـــه کـــرې خـــا طر تـــه

مـــا يـــي لا ښـــکلی مـــخ ليـــدلی نـــه وو
ښـــه راغلـــی وويـــل هـــديرې خاطرتـــه

ورتـــه دُعـــا کـــړه د پـــرد بس زړګيـــه
کـــه د ويلـــو څـــه لـــرې خاطرتـــه

۱۳۸۵\٦\۳۰

دا شعر ارواح ښاد خاطر افريدي او د هغه اشنا ته ډالی سوی دی

څه وو ايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه مـــو ســـندري پـــه ســـلګو بانـــدي بـــدلي ســـوې
دلتـــه خوشـــحالۍ وې پـــه غمـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه ډېـــري پيغلـــي کونـــډې ســـوي دي د پـــلار پـــر کـــور
دلتـــه پښـــتنې وې ليونـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه تـــاريخي اثـــار هـــر چـــا تـــر وســـه لـــوټ کړلـــه
دلتـــه کـــلا ګـــاني پـــه مورچـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مشـــران د يـــو او بـــل پـــه ســـيالۍ ظلـــم کـــړي
دلتـــه د چـــا اوښـــکي بـــارانو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه چـــي يـــي قـــدر د پښـــتو او صـــداقت کـــړی
دلتـــه يـــي ســـيني پـــه غلبېلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه هـــر څـــه وســـول ټـــول جهـــان يـــي تماشـــه وکـــړه
دلتـــه ســـري ډولـــۍ پـــه جنـــازو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه خـــو د لمرځلانـــده مـــخ لوګيـــو ونيـــوی
دلتـــه ســـپيني ورځـــي تـــورو شـــپو بانـــدي بـــدلي ســـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه د ورور وینـــي د خـــور اوښـــکي بهیـــدلي دي
دلتـــه مـــو بـــاغچي پـــه هـــدیرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مـــي خپـــل ورور لاســـونه وتـــړل پردیـــو تـــه
دلتـــه جـــذبې د زړه ګیلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه بـــه یـــو لویـــه تجربـــه راســـي د تیـــر پـــه شـــان
دلتـــه کـــه بیـــا چیغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه پـــردي ویـــنم رانـــه ورک پـــردېس خوبونـــه ســـول
دلتـــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګیرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـــل قســـمت راتـــه کرلـــي تـــول غمونـــه
پـــه مجبـــور زړه مـــي منلـــي تـــول غمونـــه

زمـا پـه شـان يـې بـل ځـوک دومـره قـدر نـه کـړي
بـــل ځـــای نـــه ځـــي پوهيـــدلي تـــول غمونـــه

ســـتا پـــه لاس مـــي د ارمـــان جنـــازه باســـي
ســـتا لـــه خـــوا څخـــه راغلـــي تـــول غمونـــه

مـــا ســـودا ورســـره کـــړې زړه پـــه زړه وه
جانـــان راکـــړل د خپـــل کلـــي تـــول غمونـــه

يـــو پـــر مـــخ مـــي د رنـــو اوښـــکو بـــاران دی
بـــل پـــر زړه مـــي وريـــدلي تـــول غمونـــه

دا د کـــاڼي غونـــدي زړه تـــه دي حيـــران يـــم
غمګـــين نـــه ســـو ځينـــي تللـــي تـــول غمونـــه

نـــن مـــي ولوســـتله ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي
خوشـــحالي نســـته ليکلـــي تـــول غمونـــه

کـــړم ګُمـــان چـــي ليـــونی بـــه رانـــه جـــوړ کـــړي
د زړه کـــور کـــي مـــي ســـاتلي تـــول غمونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســــتا پــــر ســــرو شــــونډو خنــــدا د خدایــــه غــــوارم
زمــــا پــــه برخــــه رســــیدلي ټــــول غمونــــه

اســــویلي ورتــــه ورمــــه د پســــرلي ســــوه
د زړه بــــڼ کــــي غوړیــــدلي ټــــول غمونــــه

راســــه خــــدای د پــــاره ځــــان ســــره یــــي یوســــه
مــــا تــــې مــــه پرېــــږده ای ښــــکلې ټــــول غمونــــه

یــــا غمونــــه قــــاتلان د اُمیــــد نــــه وای
یــــا وای ســــتا کتــــو وژلــــي ټــــول غمونــــه

یــــا مــــې ســــتا ســــترګي لیــــدلي نــــه وای یــــاره
یــــا مــــې نــــه وایــــې لیــــدلي ټــــول غمونــــه

یــــا مــــې اور د محبــــت پــــه زړه کــــي نــــه وای
یــــا پکښــــې وای ســــوځیدلي ټــــول غمونــــه

یــــا کوځــــه کــــي دي اثــــر دی چــــي درځمــــه
یــــا ســــول مــــا بانــــدي غښــــتلي ټــــول غمونــــه

یــــا د ښــــکلو مینــــه ډکــــه ده لــــه غمــــه
یــــا یــــي مــــا تــــه رابخښــــلي ټــــول غمونــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـــــداقت لـــــره ســــزا ســــته خبــــر نــــه وم
محبــــــت ســــــره تړلــــــي ټــــول غمونــــــه

پـــر تــــار تــــار ګريــــوان مــــي مــــه خانــــده جانانــــه
خيــــر کــــه ســــتا نــــه کوچيــــدلي ټــــول غمونــــه

ای ظالمــــه پــــردېس څنګــــه درنــــه هيــــر ســــوو
ســــتا پــــه غــــم يــــې پيژنــــدلي ټــــول غمونــــه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

ټګ ګاونډی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوستۍ کې چې دښمن دی نه پاريس دی نه لندن دی
زموږ د څنګ يو ګاونډی دی په خو ښيو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاڼي دواړه لاسه شا ته نيسي
د پوښتني پر وخت هسې خالي لاس دُنيا ته نيسي
په ناولي لاس يې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمايه دار سو د وطن غرونه يې سوري کړل
يو په بل مو سره وژني راته جوړه يې خواري کړل
څوک بې لاس کې ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رڼا څخه يې پر هيز کړو په تيارو کې سره ورک سوو
د نفاق اور يې بل کړی په لمبو کې سره ورک سوو
راته ويي سوځل دواړه يو مې زړه دی بل مې تن دی

زما وينو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لا يې زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدايه وخت راسره مل کړې تر اتکه مې وطن دی

لويه خدايه دا ارمان مې د ناتوان زړګي پوره کې
خپلواکي غواړم يا هلته پر ما جوړه هديره کې
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصيت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بېوفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وفادار ګڼلې په خوی دي نه پوهېدم
ځکه خو خیري ګریوان تولي دُنیا ولیدم

داسي دي وکتله نن د پردیو غوندي
اوس بې پروا ګرځمه د لیونیو غوندي
نور به تنها نه سمه غمو دي وپیژندم

راغلي یو دُنیا ته یو امانت یو دواړه
په دغه دوو خبرو خو ملامت یو دواړه
ته به مغرور ګرځیدې او زه به نه صبریدم

الله دي ما خاوري کي اوسې ژوندی جانانه
ژوند مې له تا قربان سه ای هلمندی جانانه
بیا دي هم مخ وا ړوی بې اوره وسوځیدم

آخیر چي ستا پر شونډو انکار انکار پاته سو
زما دا ټوله عمر یو انتظار پاته سو
پردېس پردېس ژوندون ته په سلګو وژړیدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنــــه څنګـــــه دي او لاد دی اتحــــاد نــــه غــــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

داځـــه پـــه وســـوه افغـــاني بلـــبلان داســـي نـــه وه
بهـــار کـــي هـــر خـــوا الوتـــل پـــه خـــزان داســـي نـــه وه
اوس يـې خـو ښ کـار د هـر صـياد دی ژونـد آزاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

زمـــا ترڅنګـــه ای بـــې ننګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
د ېـــر ســـتړی ســـوی يـــم لـــه جنګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
بـــس دی وطـــن زمـــا بربـــاد دی نـــور فســـاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

خپـــل يـــې هـــر کـــور تـــه اســـانتياوي د تعلـــيم پـــوره کـــړې
زمـــا د مکتـــب پـــه ســـوځيدو هيلـــي غلـــيم پـــوره کـــړې
زمـوږ هـر اُسـتاد لکـه رشـاد دی څـوک يـې ښـاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

چـــي شـــپه او ورځ مـــي کـــړوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
ورور مـــي پـــه ورور حـــلا لـــوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
زمـــا زړګـــي تـــه اتـــک يـــاد دی بـــل جهـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

پرېـــږدی يـــارانو چـــي پـــه غرونـــو کـــي ســـاده اوســـمه
د يـــو غـــدار غونـــدي پـــه لـــوړ بلـــډينګ کـــي نـــه اوســـمه
ګـــوره د ده ســـره ســـواد دی جـــوړ هيـــواد نـــه غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه پــر خــو لــه زمــا فريــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

ای د پـــرد ېس د ماشـــوم تـــو ب د ورځـــو شـــپو وطنـــه
ســـتا د بچيـــانو پـــه کومـــک وران کـــړې پـــردو وطنـــه
ډ ېـــرو خـــو ړلـــی اعتمـــاد دی انتقـــاد نـــه غـــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فريــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په ياد يې لره

زمــا يــو ورور د هغــه بــل غونــدي پــه بــم وا لــوزي
ښــکلې ځــواني لــري د ګــل غونــدي پــه بــم وا لــوزي
هلتــه بــه پــوه ســې چــې د خپــل لاســه دي اور اخســتی
اســلام آبــاد چــې د کابــل غونــدي پــه بــم وا لــوزي

۱۳۸۶\۲\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

له دُنیا تللی روحاني پر دغه لار نه راځي
په دې پوهیږم بیا مي هم زړه ته قرار نه راځي
په دا سي ظلم دي جامي ورته په وینو سري کړې
لکه پر تا چي تر قیامته د مرګ وار نه راځي

په یاد کي سلګۍ

دا حقیقت دی په وعده دی مرګی
خو ګران لحد ته ارماني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چي یې له غیږې روحاني تللی دی

د انسان وینه بې ارزښته ګڼي
د وحشت زړه را بانديي نه یخېږي
د ارمانو نو جنازي وتلي
د اُمیدونو خو نوم نه یاد ېږي
لکه ما شوم دوست دُښمن نه پیژني
د مرګ وزر لاندي مو ژوند پټېږي
دا سي ګناه روحاني نه وه کړې
چي په سزا کي یې لحد رسېږي

بې وسه او ښکي مي له سترګو څاځي
په دې پلمه چه د زړه غم کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرحق وينا يي جنازه سوه رهي
پر حقيقت يو قرباني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چي يي له غيرېي روحاني تللی دی

د خپل ولس پر ببوزليو باندي
په چيغو چيغو ژړيدی روحاني
ځان يي شريک د بل په غم کې ګڼی
چي کله کله مي ليدی روحاني
د سولي امن په ارمان به وو تل
د جنګ په اور کي سوځيدی روحاني
زموږ خلک ولي پر مختګ نه غواړي
دا سي به ما ته ږغيدی روحاني
چي يي په ټوله ژوند ليدلی نه وو
له هغو هم نه وو پردی روحاني

نه يي غوښتله د وطن تباهي
نه له دُنيا نه تاواني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چي يي له غيرېي روحاني تللی دی

روحاني وړی به دي وي دا ارمان
چي د دوستانو ډک وطن پاته سو
د صداقت بدل يي دا سي درکی
هغه پرهر دي پر بدن پاته سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــــه هلمنــــد چـــي یـــي ثپــــې وهلـــې
چــــي کلــــه تـــه ولاړي غمجـــن پاتـــه ســـو
اوس پـــه تصـــویر دي تنــــده نـــه مــــاتېږي
ســـتا راســـره آخیـــر دیـــدن پاتـــه ســـو
یـــاد دي تـــازه ســـاتمه وخـــت دي تیرســـي
زه وایـــم کلـــی درنــــه نـــن پاتـــه ســـو

پـــردېس پـــه دې خبـــره پـــوه ســـوم ســـهي
ځـــوان پـــه مرمـــۍ د نـــاځواني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي یـــي لـــه غیـــرې روحـــاني تللـــی دی

۱۳۸۷\۳\۲۱

د شپې یو ه بجه

خوب

چـــي ســـم بیـــده پـــه خـــوب دي ویـــنم یـــاره
تصـــویر دي زمـــا ســـترګو تـــه وړانـــدي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويښ ســـم لـــه دا ســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

څـــو مره اثـــر دي وو پـــه دوو ســـترګو کـــي
د ژونـــدون لاره يـــي کـــړه و رکـــه رانـــه
يـــوه خـــوږه خـــاطره خـــوب کـــي اشـــنا
شـــپه تـــر ســـهاره يـــې کـــړه ورکـــه رانـــه
زمـــا اُميـــد زمـــا د ژونـــد خوشـــحالي
بـــس بـــې اختيـــاره يـــې کـــړه و رکـــه رانـــه
شـــهيد ارمـــان تـــه مـــي دُعـــا زده کـــړې
خـــو تـــر مـــزاره يـــې کـــړه و رکـــه رانـــه
جانانـــه دغـــه ســـتا د کلـــي کوڅـــه
پـــه څـــو څـــو واره يـــې کـــړه و رکـــه رانـــه
خپـــل او پـــردي بـــه مـــي کتلـــه پکښـــې
د زړه هنـــداره يـــې کـــړه و رکـــه رانـــه
مـــا دي کيســـه ليکـــل د ښـــکلو ســـترګو
پـــس لـــه تکـــراره يـــې کـــړه و رکـــه رانـــه
آخيـــر مجبـــوره ژړيـــدو تـــه ســـومه
بـــل هـــره چـــاره يـــې کـــړه و رکـــه رانـــه

د يـــار د حُســـن ياغيتوبـــه ولـــي
زړګـــی مـــي ســـتا تـــر تـــاثير لانـــد ي راســـي
ويښ ســـم لـــه دا ســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه و سوه زما په زړه کي اوسي
یار نا خبره دی که نه پوهیږي
هر قدم ږدي د زړه پر سر دا ښکلي
د خپل ښکلا په قدر څه پوهیږي
شونډي انکار کوي خو سترګي دي نن
په زړه راکښونکي اشاره پوهیږي
غوږېي نیولی تر سهاره پوري
ستوري د میني په کیسه پوهیږي
اوس هیرول یې نا ممکن ګڼمه
کله مي زړه په بهانه پوهیږي
زما و مرګ ته رقیب مه رالیږه
په دې خبره دي بانه پوهیږي
د اوس په ښکلو کي یو
سته په سپیڅلي یارانه پوهیږي
چه ستا غرور مي په مجبوره زړګي
نور څه کوي یو الله (ج) ښه پوهیږي

پر ما رانغلې لیونتوبه ولي
غمونه ټول راپوري خاندي راسي

وینښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

لکه شبنم د ګل پر مخ بیده وم
لکه خپل مینه د ښکلا سره وم
مور ماشومان وو لوبېدلو باغ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه درنه پټ د ونو خوا سره وم
چا راته وویل سته سنګسار مینه کې
حیران ولاړ د زړه د رزا سره وم
نه مې د مینې ناز ادا پیژندل
نه یې مخ سوی د سزا سره وم
دا خلک څومره مهربان ښکاریدل
زه یې پرې ایښې د اشنا سره وم
خو شپه د سترګو رپ کې تیره سوله
سهار د فکر او سودا سره وم
راسه دې خوب ته کوم تعبیر ورکوې !
غاړه غړې یاره له تا سره وم

خاوري ایرې سوې مئینتوبه ولې
پر مخ مې مړې اوښکې څلاندي راسي
ویښ سم له داسې ښکلي خوبه ولې
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

انسانیت تر سرلیک لاندې یاره
د پښتنې مینې سوګند غواړمه
یوه شپه د جدایي چې راځي
په مرګ خوشحال یم کله ژوند غواړمه
چې مې د زړه کورته نفرت راولي
د هغې ژبې کلام بند غواړمه
د محبت نه جوړه سوې دُنیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینـــــــي نـــــــوم پکښــــــي بلنــــــد غوا ړمـــــه
کلــــه نـــــا کلـــــه مــــــي ماشـــــوم زړه وايـــــي
جانانــــــه خـــــوب دي پــــــر مړونـــــــد غوا ړمـــــه
اوس يــــــاراني تـــــه دي زړه کيـــــږي کــــه نــــه
د هـــــو يـــــا نـــــه ځـــــواب ژرګنــــــد غوا ړمـــــه
کــــه ســــوې منکــــر د مينـــــي ځـــــم بـــــه درنـــــه
پــــــر دېس رخصــــت لــــه تــــول هلمنــــد غوا ړمـــــه

ختمـــــوې زمــــــا د ژونـــــدون لوبـــــه ولــــــي
غــــم بــــه دي يــــاره پـــــه زړه بانــــدې راســــي
ويښ ســــم لــــه داســـي ښـــکلي خوبــــه ولــــي
پــــر خولـــه د غــــم ســـلګۍ او ســـاندې راســـي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلــي را تـــه وويــل نــور زمــا ديــدن تــه مــه را ځــه
بـــس دی ای زړګيـــه د اشـــنا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلــې را تــه وويــل مــه را ځــه قــدم تــر شــا پرېــږده
وران مـــي يادګارونـــه كـــه او لاره د وفـــا پرېـــږده
مينــه څــه تــه وايــي ښــكلى نــوم پــرې د ســودا پرېــږده
ټــوكي يــي و نــه ګڼــې رښــتيا ديــدن تــه مــه را ځــه
بــس دى اى زړګيــه د اشــنا ديــدن تــه مــه را ځــه

خپلــې را تــه وويــل زمــا زړه كــي دي محبــت نســته
ګرانــه دي يــاري ده ګرانــه جيــب كــي دي دولــت نســته
هــر څــه پــه پيســو دي دلتــه مينــه حقيقــت نســته
نــن دي الله خيــر كــړي ســبا ديــدن تــه مــه را ځــه
بــس دى اى زړګيــه د اشــنا ديــدن تــه مــه را ځــه

خپلــې را تــه وويــل نــه وا كــدار دي د وربــل ګــڼم
نــه مــي خپلــولا ى ســې نــه دي زه دومــره اتــل ګــڼم
بــل وار چــي را ځــې همدغــه ځــاى كــي دي اجــل ګــڼم
وا وره د رقيــب نــه بــې پــروا ديــدن تــه مــه را ځــه
بــس دى اى زړګيــه د اشــنا ديــدن تــه مــه را ځــه

خپلــې را تــه وويــل اى زړګيــه اوس هــو ښــيار ســولې
دا يـــي نتيجـــې پـــه يـــارۍ د اعتبـــار ســـولې
ختمـــي دي پردېســـه مرحلـــې د انتظـــار ســـولې
مــړ كــه ســوم پــه چيغــو پــه ژړا ديــدن تــه مــه را ځــه
بــس دى اى زړګيــه د اشــنا ديــدن تــه مــه را ځــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۸۴\۹\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتلي سترګي

ژونـــد مـــي ســـو تبـــاه تـــا را تـــه خنـــدلي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

ټـــول د ګلســـتان ګـــلان مـــخ تـــه دي حيـــران ســـو لـــه
پـــاڼي ولويـــدل بـــې وختـــه خـــزان ســـو لـــه
ســـتا لـــه دې ښـــکلا ښـــکلا يـــاره شـــرميدلي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

زه دي كـــړم ايـــره ايـــره يـــو نظـــر كاتـــه بانـــدي
رحـــم ولـــي نـــه كـــوې زمـــا بـــې وســـه زړه بانـــدي
ګـــرځم پـــر صـــحرا صـــحرا پاتـــه را نـــه كلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

در بـــه ســـم پـــه هغـــه ورځ ســـره اور كـــي كـــه لاره وي
دا رتـــه بـــه ســـم پـــو رتـــه زه مـــرګ كـــه ســـتا لپـــاره وي
وا يمـــه صـــفا صـــفا هـــر څـــه مـــي منلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

خـداى دي را نـه هيـر مـه كـړه اوسـې مـي د زړه كـور كـي
خـداى دي تـل آبـاد لـري تـه چـي يـې هغـه كـور كـي
مـــا وكـــړه دُعـــا تـــا آمـــين ويلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وينـــا مـــي وا وريـــده ښـــه لـــه درنـــو خلكـــو نـــه
ســـر ســـه د پـــرد ېس قربـــان تـــل د هغـــو خلكـــو نـــه
څـــوک چـــي د وفـــا وفـــا لاره بانـــدي تللـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــــر لار دي د را تلــــــو کـــــه وم وژلـــــی انتظـــــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

قســـم د نـــه را تللـــو کـــه دي کـــړي مـــا خبـــر کـــړه
نـــن ورځ دي هـــم پـــر مـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــازديګر کـــړه
کـــه ســـتا تـــر را تلـــو پـــوري زمـــا روح نـــه ســـو حصـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ارمـــان د خند بـــدو بـــه دي وي زمـــا پـــر زړګـــي پاتـــه
را ځـــې بـــه پـــه خنـــدا لاســـونه پورتـــه کـــه دُعـــا تـــه
چـــي خـــدای مـــي ګنـــاه وبخښـــي زه ډېـــر یـــم ګناهکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ســـتم را بانـــدي ډېـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نـــه
مـــنم ســـتا پـــه ســـینه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت یـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډېـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مـــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بیـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې اندیښـــنې مـــي ســـو لـــې زیـــاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوکاشکي ستا پر سر یې وای وژلی په سنګسار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

اوس ستا د لاسه ستا د مخ لیدو اجازه نسته
پر قبر بیا زما د ژړېدو اجازه نسته
ماشوم زړه دي ماشوم غوندي په خپله کړه قرار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

تر مرګه رسیدلی چي ستا سترګو دی ویشتلی
دُعا به ورته دومره کړې چي څومره دي رټلی
وژلی ستا غمونو دی پردېس نه وو بیمار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُمید

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وار په وار پسې زياتېږي
ستا په ليدو د نظرتنده
ستا اداګانې مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

چې را ته وګورې نه ګورم
طاقت دي نه لرم د سترګو
د خنجرونو نه ځان ژغورم
زړه به ساتم د بڼو غبرګو
دلته زخمي زړه نه جوړېږي
د مرهمونو لار سوه بنده

کرکه سبځې د مينې اوره
زموږ په زړونو کې بل اوسه
د اشنا نوم د زړه ټکوره
تل مې پر شونډو غزل اوسه
په رمز د مينې چې پوهېږي
تر هغو جار سه زما ژونده

نور درته هيڅ ويلای نه سم
پر ما له خپله ځانه ګرانه
کله به يو ځل در په زړه سم

دا را ته ووايه جانانه
چې تير وختونه را يادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خود به دا ورځي وي بې خونده

څه چې کوې خوښه دي خپله
وخت لاس ترلې په لاس درکړم
کاشکي خبر وای د اوله
بې وفا وروسته دي خبر کړم
چې زړه دي زما سره اوسېږي
پردېسه مه ځه د هلمنده

ستا ادا ګاني مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

لاوار په وار پسې زیاتېږي
ستا په لیدو د نظرتنده
ستا ادا ګاني مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمو جنازې باسي
تر خوږه خندا دي جار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

د رقيب په مخ کي يو ځل
د اشنا اشنا ناره که
پر ما توره شپه رڼا که
پر ده سپينه ورځ تياره که
ټينګه غېږه را که ياره
ته لمبه سه ما اېره که
ډېر غمونه را نه وا خله
لږ يادونه را سره که
د غوصې منځ کي خندا دي
زما ژوند ته خاطره که
مينه پټه سا ته زړه کي
خو نازونه يې ښکاره که
بيا مي وسوځه بې اوره
بيا هغسي اشاره که

که لا زيات ته دي ښکلا سي
يا به ورک يا به بيمار سم

که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټینګیدلای ورته نه سم
چي دي ښکلي اننګي سوه
په خاطر دي را ته ګرانه
ډېره ګرانه زندګي سوه
پنا کیږم دي له سترګو
چي بانه يې ټول جنګي سوه
د خانې دي مبارک سه
زما خوښه ملنګي سوه
په دُعا باندي مې سترې
دوه لاسونه د زړګي سوه
په زړګي کي مې اور بل دی
په هوا پورته لوګي سوه
صداقت تې ماته ورکړه
زوروره دي ټګي سوه

چي د هجر شپه سبا سي
پوه په قدر د سهار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

ملامت یمه بې حده
ډېر غلط وم پوهیدلی
پیژندل دي ځکه ګران وه
ځان مې نه وو پیژندلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت مي زړه ته وركي
نه خپل كيږي دغه ښكلى
خپل غريب ژوند ته مي پام سو
زما له سره عقل تللى
په كوڅو كې نه ځايېږم
ډك له كبره دى ستا كلى
را ته وواياست ملګرو
چا زما اشنا ليدلى ؟
عادتونه يې اغزي دي
مخ يې ګل دى غوړېدلى

كه مي تللى اشنا را سي
زه به مور په انتظار سم
كه دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو كي به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا ديدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مي خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مي توبه ده
ستا د ياد باغچه مي زړه كي
ستا ديدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســــــتا ثـــــه خامـــــه تجربـــــه ده
ســــــتا د زړه خوښــــــه چلیـــــړي
ســــــتا د حُســـــــن دبدبـــــه ده
ســـتا پـــه یـــاد کـــي مـــي ځـــان هیـــر دی
ســــتا پـــه مینـــه کـــي جذبـــه ده

ســــتا ملګـــــري دي وفـــــا ســـــي
ســــتا جفـــا نــــه دي اوزګـــار ســـم
کـــــه دي دوې ســـــترګي پنـــا ســـــي
لیونیـــــانو کـــــي بـــــه شـــــمار ســـم

د هلمنـــــد د ســـــیند پـــــر غـــــاړه
ثـــــه خـــــوړې کیســـــې د مینـــــي
درتـــــه یـــــاد دي کـــــه دي هیـــــر دي
د ســـــپین مـــــخ خبـــــري ســـــپیني
چـــــي یـــــو ځـــــای بـــــه ســـــره ناســـــت وو
هغـــــه ورځـــــي وې رنګینـــــي
اوس بـــــلا را غلـــــې هلتـــــه
مـــــدام خـــــوري د انســـــان وینـــــي

ثـــــو ځوانـــــان یـــــې کـــــړه پـــــه نښـــــه
ثـــــو یـــــې تیـــــر کړلـــــه تـــــر ســـــتوني
پـــــه لمبـــــو کـــــي ګـــــلاب ســـــوځي
غـــــوټۍ ژاړي ارمـــــانجني
تـــــل پـــــه یـــــو بـــــل پســـــې اورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلانونـــــــــــه دي د مړینــــــــــــي

خـــوار زړګـــی مـــي پـــه ژړا ســـي
خـــوار پـــردېس څنګـــه قـــرار ســـم
کـــه دي دوې ســـترګي پټـــا ســـي
لیونیـــانو کـــي بـــه شـــمار ســـم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړېدو

چـــي واک د ځـــان نـــه لـــري
د ژونـــد ارمـــان نـــه لـــري
درد یـــي درمـــان نـــه لـــري
د هغـــه چـــا نـــه را جـــلا ســـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـــم الله کـــــه پــــه خنــــدا ســــه

کـــــــه خوشــــــحالي چيـــــــري وي
مــــا تـــــه يــــي را کـــــړه خدايـــــه
کـــــــه پســــــرلي چيـــــــري وي
مــــا تـــــه يــــي را کـــــړه خدايـــــه
تښـــــي ګريـــــوان نـــــه لـــــري
وطـــــن ګـــــلان نـــــه لـــــري
صـــــبر پـــــر کړونــــو د الله ســــه
زړه بســـــم الله کـــــه پــــه خنــــدا ســــه

چـــــــي د پيســـــــو لپـــــــاره
دُنيـــــا کــــــي ژونــــد تيـــــر وي
د خپـــــــل فايـــــــدو لپـــــــاره
دُنيـــــا کــــــي ژونــــد تيـــــر وي
ژونـــــد يــــي عنـــوان نـــــه لـــــري
چـــــي يــــو جانــــان نـــــه لـــــري
پـــــر هغـــــو ورانـــــه دا دُنيــــا ســــه
زړه بســـــم الله کـــــه پــــه خنــــدا ســــه

اوس لاس تړلـــــــــــي يمـــــــــــه
پـــــــــه زولنــــــــــو د ازل
يـــــــو ځـــــل بـــــه ونــــــازېږم
پـــــــه ګـــــل غنچـــــــو د ازل
حاجـــــت بيـــــان نـــــه لـــــري
اُميــــد تـــــاوان نـــــه لـــــري
وژړيــــــــدو د خپلــــــــه لاســــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســــم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

د ښـــــکلي مـــــخ کتوتـــــه
نـــــن بهانـــــه جـــــوړوم
د حُســــــن دي لمبوتـــــه
نـــــن بهانـــــه جـــــوړوم
ســـــترګي ګُمـــان نـــه لـــري
د ليـــدو تـــوان نـــه لـــري
اوس مبــــارک دي د ښـــکلا ســـه
زړه بســــم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

د چـــا نظـــــر وخـــــوړل
مـــــازديګري پرد ېســـــه
د غـــــم لښــــکر وخـــــوړل
مـــــازديګري پرد ېســـــه
رحـــم جهـــان نـــه لـــري
ګنـــاه افغـــان نـــه لـــري
وطنـــه چـــا ويـــل کـــربلا ســـه
زړه بســــم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه
۱۳۸۲\۵\۳

ستمګر

درســـره مينـــه کـــوم مـــه کـــړه ظلمونـــه
د ورځـــي تـــه نـــه را ځـــې د شـــپې خـــو بونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر مي نور د زړګي نسته دلبره
ما څه ګناه کړې ده یم نا خبره
ولي دي بند کړل پر ما خپل دیدنونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خو بونه

پوه سو له خلک یاره زموږ په مینه
چي ستا پېغور را کوي ما کړوینه
کلي ته کله را ځې تیر سوه کلو نه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خو بونه

سترګي مي سرې وګوره ډېر مي ژړلي
غمګیني ښکاري کوڅې زموږ د کلي
مرګ را پسې دی پرېږده دا سي خویونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خو بونه

د نن نه پس مي اشنا دا فیصله ده
پردېسه جنګ نه کوم یو ه ګیله ده
که نه را ځې مه را لیږه سلامونه
د ورځي ته نه راځې د شپې خو بونه
۱۳۸۵\۳\۲ د هلمند د سیند غاړه

مننه

کور دي ودان ښېلتونه ښه دي کړي
چي مي اشنا نه را پرېږدي کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غــــم بــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــه

پـــه تـــورو غرونـــو کـــي يـــي ژونـــد کړي دی
د ښـــــار ګردونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
لـــــه اننګـــــو يـــــي معلـــــو ميږي دا ســـــي
چـــــي لـــــه غمونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
پـــه تـــورو ســـترګو تـــور را نجـــه لګـــوي
د تورتمونـــــــو ســـــــره نـــــــه دی بلـــــــد
لمبـــــي د مينـــــي يـــــي پـــــر زړه را تـــــاو دي
نـــــورو اورونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
يـــــار مـــــي د ګـــــل ســـــره مجلـــــس خوښـــــوي
د نفرتونـــــــو ســـــــره نـــــــه دی بلـــــــد

زمـــــا پـــــر لـــــور چـــــي قدمونـــــه اخلـــــي
ډ يـــــر يـــــم خفـــــه چـــــي را ځـــــي دې کلـــــي تـــــه
د نـــــــازولو نـــــــه خوبونـــــــه اخلـــــــي
د غــــم بــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــه

د زړه پرهـــــر ورتـــــه ښـــــوولای نـــــه ســـــم
اشـــــنا زهيـــــر بـــــه ســـــي پريشـــــانه بـــــه ســـــي
د خوشـــــحاليو نـــــه بـــــه ليـــــري ولاړ ســـــي
پـــــر خپـــــل خنـــــدا بانـــــدي پښـــــيمانه بـــــه ســـــي
کـــــه يـــــي زمـــــا ســـــترګو تـــــه وکتلـــــه
دی بـــــه هـــــم وژاړي ناتوانـــــه بـــــه ســـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د خپله حاله نه خبروم
زما په غم کې ورک له ځانه به سي
زموږ د کلي حالات دا سي وايي
هديره جوړه کوڅه ورانه به سي

هر څوک اغزي پرېږدي ګلونه اخلي
هر چا را وړي دي فايدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولويدې کلي ته

هغه وخت غواړم د يار سر په امان
د کلي منځ کې چې جګړه ووينم
يو د خپل ژوند ارمان ته فکر وړی
ورته د بل لاس کې چاړه ووينم
لمونځ په جماعت کړي د انسان غوښې خوري
زورېږم ډېر چې دا کړه وړه ووينم
زه هم له ژونده مرور ګرځمه
چې تر ځان ښکلي ځوانان مړه ووينم

را کړئ خنجر څيرم سينه د قاتل
چې يې له رحمه خالي زړه ووينم

د بل د غمه چې خوندونه اخلي
خدايه هغه کړې بې پردې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

مـــور د انصـــاف څخـــه بـــي برخـــي خلـــک
مـــور د انســـان د زړه احســـاس وژلـــی
مـــور پـــرې زړګـــی د خپـــل دُښـــمن يـــخ کـــړی
مـــور ســـکنی ورور پـــه اخـــلاص وژلـــی
مـــور د تيـــارو ســـره ژونـــدون خوښـــوو
مـــور بـــل ځـــراغ پـــه دغـــه لاس وژلـــی
زمـــور نـــازولی د دې پـــاکي خـــاوري
مـــور د پرديـــو پـــه شـــاباس وژلـــی
مـــور يرغلګـــر ســـره احتيـــاط کـــړی دی
مـــور خپـــل ولـــس دی عـــام و خـــاص وژلـــی

مـــور تـــه بـــه بيـــا ځـــوک کفنونـــه اخلـــي
مـــور کـــړي خرابـــي ارادې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي
د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

ســـهار لـــه تـــوري شـــپې خپلواکـــه نـــه دی
پـــه غـــم لړلـــی مـــازديګر تيرېـــږي
شـــبنم ترګلـــه پـــوري نـــه ســـي را تـــلای
خـــو تـــل بـــاروت ورتـــه پـــر ســـر تيرېـــږي
کـــه يـــار مـــي دا حـــال لـــه نـــږدې و وينـــي
غـــم بـــې پـــر زړه او پـــر ځيګـــر تيرېـــږي
نـــو ځکـــه نـــه غـــوارم ديـــدن د اشـــنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــر مــــا قیامــــت پــــر ده اختــــر تیرېــــږي
بېلتونـــــه تـــــه بـــــه ورتـــــه دا ســـــي وایـــــې
خوشـــــــحاله ژونـــــــد پر دلاور تیرېـــــــږي

چـــــي د پـــــر دېس اشـــــنا خطونـــــه اخلـــــي
زړه بـــــې بیـــــا نـــــه ســـــي را نـــــږدې کلـــــي تـــــه
د نـــــــازولو نـــــــه خوبونـــــــه اخلـــــــي
د غـــــم بـــــلاوي ولویـــــدې کلـــــي تـــــه

۱۳۸۷\۷\۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library